Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a nr. 2056 | 4 PAGINI — 20 BANI | sîmbătă 10 decembrie 1955

ȘCOALA ȘI FAMILIA

PĂRINȚII IȘI IUBESC MULT COPIII. Visul lor este să și-i vadă ajunși oameni de ispravă, cu dragoste de muncă. Succesele la învățătură ale fiului sau fiicei sînt pentru părinte prilejuri de bucurie căci ele prevestesc rezultatele bune pe care elevul sau eleva de azi le va obține mîine la locul de muncă. Și nu odată poți auzi părinții aducînd calde mulțumiri școlii, profesorilor, pentru strădania acestora de a împărtăși copiilor cît mai multe cunoștințe despre viață, deschizîndu-le astfel drumul spre știință, spre tot felul de meserii, dezvoltîndu-le în suflete înalte sentimente morale.

Dar „a dori" să-ți vezi fiul sau fiica cetățean de nădejde, cu care să te poți mîndri și „a mulțumi" școlii pentru ceea ce face, nu e deajuns. Tu, tată sau mamă din orice colț al țării ai fi, ai datoria să ajuți în mod activ școala, cadrele didactice, organizația U.T.M. în munca de pregătire a copilului pentru viață. Numai asociindu-te acestui efort colectiv și sprijinind din toată inima activitatea pedagogilor, vei putea spune, fără șovăire, că ai făcut totul pentru educația și instruirea tînărului vlăstar.

Iată însă că unii înțelegînd în mod greșit dragostea părintească consideră că acest sentiment este tot una cu tolerarea greșelilor, sau a lenei, a obrăzniciilor, a unor comportări nedemne de care se fac vinovați fiii sau fiicele lor.

Călinescu Nicolae din clasa a IX-a A a Școlii medii mixte nr. 2 din București este un băiat cu multe posibilități. Din păcate însă acestea nu sînt valorificate în suficientă măsură. Școala caută să-l antreneze să-și folosească just posibilitățile pe care le are, să curme odată cu lenea de care s-a lăsat stăpînit. Nu odată colectivul în care învață l-a tras la răspundere condamnîndu-l cu toată energia pentru indolența de care dă dovadă.

Mama elevului însă e împotriva „severității" manifestate de școală. Pentru a-și „menaja" băiatul ea caută să-l cruțe de orice „eforturi" sau „supărări", îi trece cu vederea toate mofturile, ascunde față de tatăl băiatului lucruri pentru care Nicolae ar trebui tras la răspundere.

După toate acestea nu e de mirare că Nicolae e leneș, nu învață, ajungînd să fie corijent la șase materii pe primul pătrar. Obișnuit de acasă să i se tolereze orice, elevul Călinescu se revoltă cînd colegii îl critică, considerîndu-se persecutat și înconjurat numai de „răuvoitori".

Cu nimic nu e mai bună metoda părinților lui Cogan Alexandru, elev în clasa a X-a la Școala medie de băieți nr. 7. In dorința de a-l trimite la școală pe Alexandru mereu cu lecțiile făcute, ei sînt dispuși să facă „tot ce le stă în putință". Pentru a nu-și „obosi" băiatul, părinții merg pînă acolo încît îi scriu din cînd în cînd temele, îi fac problemele, exercițiile, sau îi citesc cu voce tare lecția. Asta a făcut ca Alexandru să ajungă în clasa a X-a fără a ști ce e munca, fără a avea vreo metodă de studiu. Ca mîine elevul Cogan Alexandru va intra în producție sau va voi să urmeze un institut de învățămînt superior. Se pune întrebarea: cum se va descurca el în viață dacă în cei zece ani de școală singura lui preocupare au fost plimbările și înotul, iar cartea era mereu lăsată pe planul doi sau în seama părinților?

E firesc să-ți iubești mult copiii, dar folosind metode asemănătoare celor mai sus arătate nu dai dovadă de adevărată dragoste părintească.

Slăbiciunile manifestate de un tată sau de o mamă atunci cînd e vorba de educația copilului său pot avea urmări grave în formarea morală și intelectuală a copilului. Nu odată răsfățul, îngăduința prea mare duc la lene, la desconsiderarea muncii și la o serie de alte apucături rele.

De aici și cerința ca școala și familia să conlucreze în munca de educare a elevilor, coordonîndu-și efortul spre țelul comun: formarea unor cetățeni pregătiți multilateral și cu înalte calități morale.

Sprijinindu-se reciproc, școala și familia desfășoară o rodnică activitate educativă, se completează una pe cealaltă în munca grea și complexă ce le revine. Elevii de astăzi vor păși mîine alături de vîrstnici în fabrici și uzine, pe șantiere, în mine sau pe ogoare pentru a-și da contribuția la construirea vieții noi, socialiste. Tocmai de aceea e necesar ca elevii să-și însușească bine materiile predate în școală. Această sarcină este de cea mai mare importanță. Școala trebuie să dea elevilor o pregătire completă. Totodată, elevilor li se cere să învețe, să-și însușească bazele științifice ale producției moderne, să dobîndească o serie de deprinderi practice de muncă. In acest scop elevii să fie deprinși de la început să-și facă singuri temele, să citească mult și să participe la munca de gospodărie pe măsura posibilităților lor. De la 14 ani ei pot îndeplini multe și importante treburi gospodărești, le putem atribui rolul de stăpîni ai casei, de care trebuie să se îngrijească. Bineînțeles nu va trebui să-i supraîncărcăm cu munci și să-i sustragem de la învățătură. Esențial nu este ca băiatul sau fata să lucreze foarte mult, ci ca ei să se deprindă cu munca, să respecte munca altora și să nu devină niște trîntori.

Pentru ca elevul să devină folositor societății, educarea lui în spiritul unei discipline conștiente — una din cele mai de seamă calități ale omului nou — trebuie să constituie o preocupare din cele mai mari ale școlii și familiei. Dezvoltînd la elev spiritul de organizare, obișnuindu-l să respecte regimul de muncă stabilit și regulile de comportare îl ajutăm pe acesta să fie pătruns de simțul datoriei, să înțeleagă care-i sînt răspunderile.

Dar pentru a reuși să le dezvoltăm toate aceste calități, să ne ferim de metode ca cele mai sus arătate, cînd școala are unele cerințe față de elev, iar părinții altele.

Exemplul Școlii medii de 10 ani de băieți din Baia Mare e cît se poate de concludent. Ea a dobîndit succese însemnate tocmai pentru că colaborează strîns cu familiile elevilor, discută cu ei mijloacele prin care se poate ajunge la rezultate bune în educarea elevilor. Aci s-a format un comitet de părinți care luptă pentru concordanța muncii educative dusă de profesori și părinți, fiind astfel de un real ajutor școlii. Se țin adunări cu părinții pe școală și pe clase. La această școală s-a organizat un lectorat în cadrul căruia se discută cu părinții, cele mai acute probleme de educație. Iar vizitele făcute cu regularitate de către profesori acasă la elevi înlesnesc ajutorarea concretă a fiecărui părinte.

In felul acesta se reușește să se înfăptuiască unitatea între cerințele școlii și familiei față de elevi. Dar pentru ca această unitate să se realizeze în fiecare școală, legătura strînsă între cei doi factori — școală și părinți — trebuie să devină o lege.

Azi, în pagina IV-a:

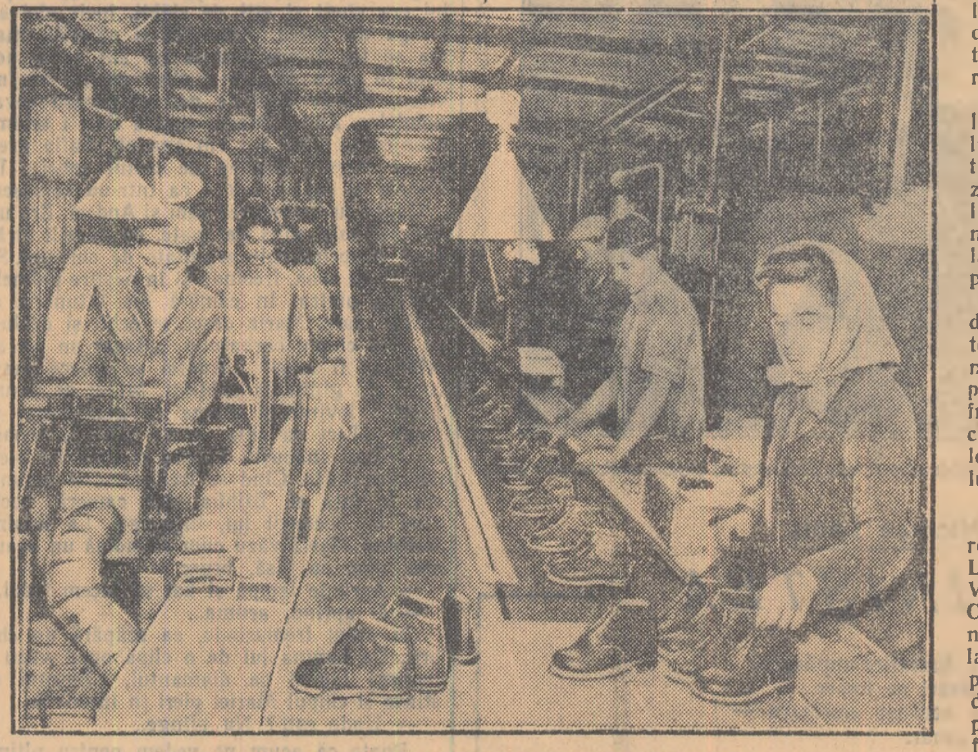
* Entuziasta primire făcută oaspeților sovietici în orașul Djaipur și în Kașmir.
* „Ultima oră" pe o scenă din Roma.
* *Problema dezarmării în Comitetul politic special al O.N.U,*
* Dulles ațîță din nou spiritele.

In cinstea Congresului partidului

Ghete pentru copii

Răspunzînd cerințelor consumatorilor, fabrica de încălțăminte „Nikos Beloiannis din Timișoara, își îmbogățește mereu sortimentele. De curînd această fabrică a început să producă pe bandă rulantă ghete pentru copii.

In fotografie, membrii brigăzii de tineret condusă de Oss Alexe, care realizează zilnic 500 perechi de ghete pentru copii. Foto: AGERPRES

PETROLIȘTII DIN OLTENIA

Descoperirea și darea în exploatare a bogatelor zăcăminte de țiței din Oltenia a trezit un nou suflu de viață în rîndul localnicilor.

Sute de țărani muncitori, mai ales tineri, și-au manifestat dorința de a deveni petroliști. Pentru ei, Trestul de exploatare petroliferă nr. 7 a organizat numeroase școli de calificare în meseriile de mecanic, sondor, podar, fochist. Absolvind aceste școli cu calificativele „bine" și „foarte bine", foștii țărani muncitori Gheorghe Stroescu, Mihai Bivolaru, Constantin Norocea, Ion Pleșa și alții au devenit sondori pricepuți. Alții, ca Nicolae Diaconescu și Gheorghe Bălan s-au calificat în meseria de podar.

In schelele petrolifere din Oltenia s-au calificat în ultimul timp în diferite meserii peste 650 de țărani muncitori. Acum, aproape 40 la sută din numărul total al petroliștilor din Oltenia sînt foști țărani muncitori.

Din munca și viața minerilor

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Minerii de la Anina au întîmpinat vestea reducerii prețurilor unor mărfuri de larg consum, cu noi angajamente.

Succesele minerilor au crescut chiar din ziua următoare. La ora șase, toți își luaseră în primire fronturile de lucru și țăcănitul îndîrjit al ciocanelor pneumatice prevestea o zi plină de roade.

La unul din fronturile de lucru din sectorul III-sud, lucrează echipa condusă de tînărul miner Ion Banu. In ziua aceea, în urma noului angajament, el, împreună cu ortacul său, lucrînd la lărgirea galeriei, au depășit norma cu 100 la suta.

In prima zi de lucru după apariția Hotărîrii, toate echipele de mineri de la mina Anina și-au depășit planul de producție. Printre fruntașe se numără echipa condusă de tînărul Ion Telescu II precum și brigada lui Grigore Achim.

SUCEAVA — (de la corespondentul nostru). — La minele de mangan din Vatra Dornei, în cinstea Congresului partidului, minerii desfășoară tot mai larg întrecerea socialistă, pentru a îndeplini sarcinile de plan. Organizați în echipe, minerii de la Arșița au folosit în munca lor metoda sovietică de lucru în mai multe fronturi. Aceasta a făcut ca productivitatea muncii să crească și planul anual să fie îndeplinit cu o lună înainte de termen, adică la 1 decembrie. Minerii de la Arșița luptă acum pentru a da patriei peste plan cît mai mult mangan.

In fruntea întrecerii se află echipa condusă de minerul Diac Constantin, care și-a depășit angajamentul cu 60 la sută, precum și echipa condusă de minerii Șutea Victor și Forfotă Ștefan.

PITEȘTI — (de la corespondentul nostru). — Brigada de tineret condusă de utemistul Gheorghe Stelian, lucrează la mina Pescăreasca. In întrecerea desfășurată în cinstea Congresului partidului, ea obține numeroase succese.

Intre altele, brigada își depășește în fiecare zi înaintarea planificată cu 9 la sută, iar angajamentul luat cu 4,5 la sută.

Astăzi, brigada condusă de Gheorghe Stelian este fruntașă pe mină. Izvorul succeselor obținute trebuie căutat în organizarea din timp a locului de muncă, în aplicarea graficului ciclic și desfășurarea întrecerii în cadrul brigăzii.

HUNEDOARA — (de la corespondentul nostru). — Constructorii de locuințe din Valea Jiului cinstesc Congresul partidului cu însemnate realizări. Zilele acestea, ei au dat spre folosință 252 apartamente în blocuri și 82 apartamente în case individuale.

Tot zilele acestea, constructorii au dat spre folosință minerilor din Lonea un local modern pentru magazin și o cofetărie.

Pînă în ziua Congresului partidului, constructorii din Valea Jiului s-au angajat să mai dea spre folosință încă 200 apartamente la Lonea, Petrila și Uricani și trei localuri de magazine.

Tot la Lonea, ei vor da în folosință clădirea unui nou cinematograf și a unui restaurant, iar la Bărbăteni, clădirea unui club muncitoresc.

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).— Angajîndu-se să depășească planul la extracție, minerii de la Altîn-Tepe au reușit să scoată la suprafață peste 2740 tone minereu. Depășind planul pe luna noiembrie, ei și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea Congresului partidului. Din sectorul 2, sector fruntaș, s-au evidențiat minerii abatajului tineretului care au dat peste plan 200 tone de minereu. Printre ei se află Beșliu Ion, Țiganica Tănase și Diciu Enache.

Întîlniri cu foști ilegaliști

In aceste zile în Capitală ca și în întreaga țară au loc numeroase conferințe consacrate trecutului glorios de luptă al partidului, expuneri privind viața de partid, întîlniri ale cetățenilor cu luptătorii comuniști din ilegalitate, consfătuiri asupra problemelor de producție și alte acțiuni închinate măreței eveniment din viața poporului nostru: cel de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Intîlniri între luptătorii comuniști din ilegalitate și oameni ai muncii din Capitală au avut loc zilele acestea în peste 30 de întreprinderi și instituții din raionul N. Bălcescu, la care au luat parte aproape 11.000 de cetățeni, în peste 40 de întreprinderi și instituții din raionul „23 August" ca și în alte raioane ale Capitalei.

Tot în aceste zile în cadrul a numeroase consfătuiri de producție sute de muncitori din întreprinderile Capitalei discută felul în care sînt îndeplinite angajamentele luate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. Asemenea consfătuiri au avut loc la uzinele „Tudor Vladimirescu", „Kirov". „Industria Bumbacului A", „Pavel Tcacenco" și altele. Numai în raionul V. I. Lenin au avut loc 300 asemenea consfătuiri, în raionul N. Bălcescu peste 100 etc.

Cu prilejul apropiatei deschideri a celui de al 2-lea Congres al P.M.R., numeroase grupuri de muncitori vizitează Muzeul Doftana. Astfel în cursul lunii noiembrie peste 250 de muncitori de la întreprinderile „23 August", „Republica", „Electroaparataj" și altele din raionul 23 August, peste 500 de oameni ai muncii din raionul N. Bălcescu și alte sute de oameni ai muncii din Capitală au vizitat Muzeul Doftana.

Angajamente depășite

— ...V-ați angajat în fața comuniștilor ca în cinstea celui de al II-lea Congres să nu dați nici un rebut și în loc să vă respectați cuvîntul dat, iată că ne pomenim cu un cuzinet de osie lucrat prost.... De la băieții mei nu m-am așteptat la așa ceva...

Comunistul Alexandru Șipoș, blîndul Șipoș baci, era de data asta tare supărat. Nu-și putea închipui ca tocmai „băieții" lui, să-i înșele încrederea. Muncește de atîția ani în depou și prin mîna lui au trecut doar mulți tineri, dar nu i s-a întîmplat să-l facă careva de rușine. Și iată, un rebut, tocmai acum, în preajma Congresului. Și făcut de cine? De Rudolf Chezal, unul dintre cei mai buni tineri strungari... In sală domnea o liniște apăsătoare. Utemiștii îl căutau cu privirea pe Rudolf care stătea într-un colț cu ochii plecați. Șipoș baci continua să vorbească, cînd de odată, Rudolf, se ridică de pe scaun.

— Nu tovarăși, vă rog să mă credeți, Șipoș baci crede-mă, am greșit de data asta, la mine rebuturi n-o să mai vedeți...

Sinceritatea cu care își luase Rudolf angajamentul atrase din nou asupra lui simpatia utemiștilor și nici Șipoș baci nu mai avea îndoieli: Rudolf se va ține de cuvînt... In ziua aceea mulți utemiști și-au luat angajamente...

Adunarea utemiștilor se terminase. In Depoul C.F.R. Tg. Mureș se așternuse pentru un timp liniștea. Compresoarele, strungurile, bormașinele, ciocanele.... amuțiseră. Lucrătorii se îndreptau spre cantină. Numai Ion Roșu, secretarul organizației de bază U.T.M., împreună cu Gheorghe Baciu și Artur Kovacs, membrii comitetului, se mai aflau în depou lîngă tenderul locomotivei 50.446 și chibzuiau...

In timpul acesta, în biroul inginerului șef, Mihai Hnetcu, comuniștii luau hotărîri care aveau să umple de bucurie inimile utemiștilor.

Membrii comitetului U.T.M. care au rămas să chibzuiască, nici măcar nu bănuiau că ceea ce n-au îndrăznit ei să propună, comuniștii au și hotărît să se înfăptuiască: locomotiva cu nr. 50.446 a fost încredințată echipei utemiștilor spre a fi redată producției.

In jurul locomotivei 50.446 tinerii dau zor. Rudolf e fericit. Utemiștii îi admiră piesele pe care le-a strunjit pentru locomotiva tineretului. El singur vine și ajută la montarea lor. Critica i-a prins bine. Mult s-a mai frămîntat Rudolf după adunarea generală unde comuniștii au analizat activitatea utemiștilor. Acum totul în juru-i clocotește a tinerețe... Șipoș baci pare și el tînăr. Aleargă de la un capăt la celălalt al locomotivei ca o sfîrlează, dă comenzi: fiți atenți la fisuri!, întinde varul pe toată biela!, strînge mai bine piulița... E vesel, locomotiva e aproape gata... ciocanele bat nebunește. Vechile norme cad, sînt depășite.

Ultima operație a fost terminată. Locomotivei i se poate face proba...

— Victorie!... strigă Șipoș baci.

Reparațiile la 50446 au fost terminate cu 3 zile înainte de termen...

In celălalt capăt al depoului o altă locomotivă așteaptă să i se facă revizia generală. Inginerul comunist Ion Don aduce utemiștilor o nouă veste îmbucurătoare.

— Luați în primire revizia mașinei 324527.
— Ce zici meștere, întreabă inginerul pe Șipoș baci, ajung 525 de ore pentru reparat și spălat?...

— Hm, răspunse acesta privindu-l pe sub rama ochelarilor — vom vedea... Ce spuneți băieți?...

Munca entuziastă cuprinsese atelierul. Cheile, ciocanele mînuite cu pricepere de aceiași tineri prevesteau o nouă victorie a utemiștilor din depou...

Revizia locomotivei 324527 era pe terminate. Ultimele lovituri de ciocan au fost date cu 170 de ore înainte de termen. Primele angajamente luate de către utemiști în cinstea celui de-al II-lea Congres al partidului au fost depășite.

M. BURAN
I. DRAGOȘ

Un spectacol festiv

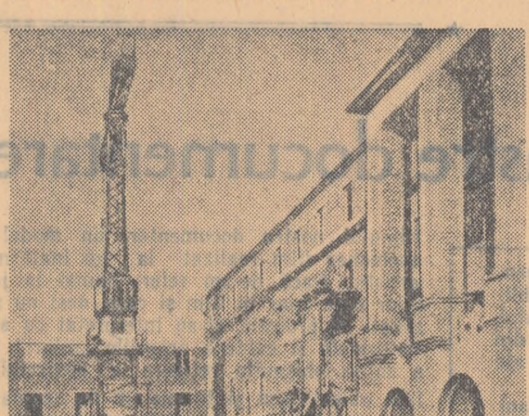
In întîmpinarea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., vineri seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. un spectacol festiv dat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne.

Au fost interpretate lucrări pentru cor de M. Socor, I. Dumitrescu, G. Klein, G. Dumitrescu etc. cu concursul soliștilor Silvia Dragomirescu, C. Bulancea, Vesa Bujor, Teodora Rădulescu, Angela Moldovan și alții. Au fost executate dansuri populare romînești și sovietice.

Corul a fost condus de V. Doboș. Coregrafia: Tamara Cap.

(Agerpres).

Actualitatea în imagini

1

2

● Spre marginea de nord a Bucureștiului, peste linia ferată ce duce la Constanța se întindea pe vremuri o mahala cu bordee sărmane, maidane și gropi prin care vagabondau copii scheletici și cîini flămînzi. Oamenii ce locuiau aici — muncitori de la fabricile apropiate — orbecăiau seara prin întuneric blestemînd primarii hrăpăreți și soarta amară. Bucureștii-Noi — acest nume aruncat în ironie — își găsește în zilele noastre adevăratul înțeles: un cartier nou, format din multe blocuri muncitorești, străjuiește bulevardul luminos. La blocurile încă în construcție munca se desfășoară cu însuflețire. In cinstea Congresului partidului, constructorii s-au angajat să dea în folosință blocurile nr. 1 și nr. 2 cu aproximativ 50 de apartamente cu trei zile înainte de termen, la blocul nr. 2 bis 17 apartamente, la blocul nr. 7 vor fi gata 12 apartamente peste plan, acoperișul la blocul nr. 13 și alte lucrări.

In fotografia nr. 1: un aspect de pe acest șantier. In curînd alți muncitori din cartier, locuitorii de ieri ai bordeielor vor locui în noile blocuri.

● Locomotiva s-a oprit în fața peronului Gării de Nord din București. Veselie, cîntece, atmosferă de sărbătoare. Brigadierii, constructori ai liniei ferate Tg. Jiu-Tismana, au pornit spre Bicaz să se alăture celor de pe șantierul tineretului la marea construcție a hidrocentralei. Rîndurile lor au crescut cu încă o brigadă formată din zeci de tineri din Capitală. (fotografia nr. 2).

(Citiți în pagina 3-a reportajul de la sosirea brigadierilor la Bicaz).

● Pericol la poarta lui Dungu? Nu vă neliniștiți! Fotografia nr. 3 surprinde un aspect de la ultimul antrenament al echipei „Locomotiva Grivița Roșie" în vederea meciului de duminică ce-l va susține cu C.C.A. în cadrul semifinalei „Cupei R.P.R.".

Antrenorul Ronay ce asistă la antrenament împărtășește speranțele tuturor suporterilor echipei ceferiste.

● Intr-un colț al expoziției o lucrare artistică deosebită stîrnește curiozitate. Este „Mama", lucrarea tinerei sculptorițe Gertler Zalma Jana de curînd absolventă a Institutului de Arte Plastice. (fotografia nr. 4).

3

4

Peste cîteva zile în sala Dalles vom putea admira pe lîngă celelalte sculpturi și picturi și această lucrare prezentată în cadrul expoziției anuale interregionale de Arte Plastice.

Foto: RADU COSTIN

LITERATURĂ-ARTĂ

Repetiții cu piesa „Familia Kovacs"

Colectivul Teatrului Muncitoresc C.F.R. Giulești pregătește în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului premiera piesei „Familia Kovacs" de Ana Novak, în direcția de scenă a lui M. Ghelerter, artist emerit al R.P.R.

Piesa surprinde un crîmpei din viața unei familii mic-burgheze în anii celui de al doilea război mondial. Sub influența comuniștilor, în viața unora dintre membrii familiei Kovacs, se petrec transformări radicale. Cei mai buni dintre ei se alătură luptei poporului împotriva cotropitorilor hitleriști.

Fotografia prezintă un moment din timpul repetițiilor.

Pe scurt!

Aspecte dintr-o expoziție de artă plastică

Expoziția interregională de pictură, sculptură și grafică recent deschisă într-o sală a Palatului Cultural din Iași ilustrează străduințele artiștilor plastici moldoveni de a înfățișa în toată complexitatea lui omul constructor al socialismului din țara noastră. Exprimînd o varietate bogată de teme, expoziția crează prin aceasta un tablou viu, multilateral al vieții noastre noi.

Un prim fapt îmbucurător al acestei expoziții îl constituie apropierea artiștilor plastici de realitatea imediată. Se simte o prezență mai accentuată a pictorului sau graficianului în mijlocul constructorilor hidrocentralei de la Bicaz, sau al pescarilor din Deltă, alături de tractoriști, sau în secțiile atelierelor C.F.R.-Nicolina. Dacă la unii artiști această prezență se păstrează încă în limitele unei anumite superficialități, la cei mai mulți, însușirea unui înalt nivel ideologic i-a făcut să adîncească profilul sufletesc al eroilor, le-a îmbogățit tematica luminînd-o cu perspectiva optimistă a viitorului, a dat operelor create un suflu de cald umanism.

Să ne oprim puțin asupra cîtorva lucrări. Dintre picturile expuse se remarcă, fără îndoială, tabloul tînărului Dan Hatmanu, intitulat: „Muncitori într-o lojă la teatru". Sezisarea de către artist a aspirației spre o cultură înaltă a oamenilor muncii l-a făcut să prindă pe pînză în mod realist chipurile acestora aprinse de curiozitate, de dorința de a pătrunde înțelesul înalt al celor prezentate pe scenă, bucuria creată de descoperirea unor noi sensuri ale vieții, fructul oprit pentru zeci de generații de asupriți în anii de stăpînire burghezo-moșierească. Impresionează în acest tablou demnitatea omului simplu întruchipată în ținuta femeilor aflate în fundul lojei. Nimic șarjat, nimic artificial în atitudinea lor. Anchilozarea trupului, imobilitatea figurii, stîngăcii caracteristice, după unii principale, pentru a evidenția starea psihologică a unui om aflat în fața unui lucru cu desăvîrșire nou pentru dînsul, lipsesc din tabloul lui Hatmanu. Dimpotrivă. Familia de muncitori aflată în lojă este conștientă de rostul prezenței ei la teatru și respectul datorat localului se îmbină cu dorința vie de a primi cît mai deplin frumusețea.

Merită să fie evidențiată de asemenea lucrarea pictorului Levcovici Gh., intitulată: „1907". De inspirație istorică lucrarea are ca temă întrunirea de solidarizare cu țăranii răsculați a muncitorilor gălățeni la lacul Brateș. Lucrarea are meritul de a înfățișa un aspect mai puțin cunoscut din istoria mișcării muncitorești din țara noastră.

In domeniul graficei se remarcă lucrările lui V. Dobrian. Peisagiile sale sînt fin lucrate, în tonuri calde, sensibil apropiate de sufletul vizitatorului.

Deși mai puțin prezentă decît pictura și grafica, sculptura aduce totuși cîteva lucrări interesante. Menționăm lucrarea tinerei sculptorițe Dimitriu Alexandrina „Indemn spre școală" și dintre exponatele lui Florea Vladimir, bustul lui George Enescu, care este cel mai izbutit. Vădind o viziune originală, sculptorul impresionează prin redarea complexității artistice a personalității marelui compozitor și interpret.

Acestea nu sînt decît cîteva lucrări care ilustrează, alături de celelalte din expoziție, marele avînt pe care-l cunoaște, sub îndrumarea partidului, dezvoltarea artelor plastice în toate regiunile patriei noastre.

I. DELEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Nicolae Labiș

NELINIȘTEA

Nu stă în firea noastră limfatica-mpăcare,
Ci fulgere în suflet și flăcări ne tresar.
Noi am avut la creștet aceeași ursitoare —
Neliniștea, cu dorul ei amar.

Nu-i om să poată-ntîiul sărut al ei să-l șteargă,
De nu e gol la suflet, de nu i-i gîndul gol.
Oricînd și orișiunde prin vine ea ne-aleargă
Mai tare decît orice alcool.

Dar dacă, buciumîndu-și chemarea-n ani de luptă
Nu ar fi dat Partidul vieții noastre țel,
Neliniștea umană, veghind neîntreruptă,
Ne-ar zbuciuma făptura în alt fel:

Neliniștea femeii c-un prunc flămînd ce mîne
Va crește umilinței supus, calic, hoinar,
Neliniștea țărînei uscate, a țărînei
Ce-așteaptă-o ploaie caldă în zadar,

Neliniștea iubirii de-avere îngrămădită,
Cîntată tragic seara în doinele din sat.
Neliniștea acelor răchite despletite
Ce le desparte rîul tulburat,

Neliniștea gîndirii ce se-ncîlcește-n goluri
Neajungînd ideea ascunsă-n depărtări,
Neliniște a undei ce putrezește-n ghioluri
Vibrînd sub vînt de dorul marei mări...

Noi altfel de neliniști ne agităm sub frunte,
Neliniștea furtunii, a nourilor grei,
A rîului ce zburdă nerăbdător din munte
Către turbine ce rodesc scîntei,

Neliniștea acelui ce-n gliile fertile
Cu trudă răsădește pomi, flori și cîte-un vis,
Neliniștea iubirii ce-n candide dactile
Se dăruie cu sufletul deschis,

Neliniștea acelui ce-ndurerat ia seama
Să nu se-nfrupte hoții din bunul tuturor,
Neliniștea alarmei ce-n clopote de-aramă
Anunță grav triumful viitor,

Neliniștea femeii ce-n leagăn de mesteacăn
Își leagănă copilul și somnul lui cel bun,
Neliniștea duioasă din cîntece de leagăn,
Noi cîntece de legăn ce se spun,

Neliniștea acelor ce știu că lupta-i dură
Dar că izbînda-nseamnă o viață cum n-a fost,
Neliniștea acelor ce-n dragoste și-n ură
Aflatu-și-au al vieții unic rost.

Nu stă în firea noastră limfatica-mpăcare,
Ci fulgere în suflet și flăcări ne tresar,
Căci ne-a vegheat la creștet această ursitoare
Neliniștea, cu dorul ei amar.

Nicolae Țic

Intoarcere

Trei zile și trei nopți ninsese într-una. Apoi se lăsase ger uscat, care te seca la inimă. Pereții umezi păreau sloiuri de gheață. Apa din găleată prinsese posghiță de un deget. Maria amorțise lîngă soba rece, cu copilul în brațe. Copilul era vînăt și atît de slăbit, încît nici să plîngă nu putea. Adunîndu-și puterile, mama se tot apleca asupra lui și-i sufla aer cald în gură. Pentru o clipă copilul se înviora. Buzele arse de ger gîngureau ceva, neînțeles. Apoi... Maria simțea cum i se împăienjenesc ochii și-i vin amețeli. Sufla greu și își rezema fruntea de colțul sobei... In brațele ei copilul zăcea ca într-un copîrșeu

Odată cu înnoptarea veni și Andrei. Era un bărbat înalt, adus de spate, cu obrajii străvezii și sprîncenele argintate de chiciură. Se opri lîngă sobă, frecîndu-și în neștire palmele tari ca piatra. In cameră era întuneric și liniște mare. Maria deschise ochii și desluși cu greu chipul bărbatului. „Măcar un pic de pîine să fi adus" ...Andrei se aplecă peste copil și-l gîdilă la subțiori. Mihuț se răsuci greoi, lovindu-și mama cu genunchiul în piept. „Taci cu tata, taci" ...Maria scoase un scîncet înăbușit. Pentru o clipă își pierdu cunoștința. Cînd se trezi, Andrei nu mai era în fața ei. Bîjbîia prin cameră, bocănind cu bocancii lui, înghețați. La lumina ferestrei Maria văzu cum se ridică un scaun apoi cum se lasă, brusc.

— Aprinde lampa și hai să facem focul....

— O aprind, acuma...

Cu mîini tremurînde, ea scăpără un chibrit. La lumina lui de o clipă omul văzu o lacrimă lucind ca diamantul. Chibritul se stinse și chipul Mariei pieri în întuneric.

— Unde ești? Nu plînge...

„Poate că acum ne vedem pentru ultima oară, gîndi omul — și nu trebuie"... Ea vru să mai scapere un chibrit dar se răzgîndi și puse cutia pe masă. Rămaseră tăcuți, încercînd să-și ghicească fața. Lui i se păru că femeia își șterge obrajii cu năframa.

„Ce-a fost viața ei de cînd ne-am luat? îi fulgeră prin minte. Cu ce trăiește, ce-o mai ține?"

— Noi am mîncat, șopti Maria..

El simți că ea tremură și se proptește de masă. „Așa-i, gîndi, de cîte ori vin acasă cu mîna goală, îmi spune că au mîncat și ea și Mihuț și totul e bine... Totul e bine... De trei luni n-a ieșit printre oameni fiindcă n-are ce îmbrăca. A rupt rochiile și a făcut din ele scutece pentru copil... Totul e bine"... Deodată Andrei simți o nevoie aprigă să-i spună ceva care s-o bucure, s-o liniștească. „Orice.... orice.... ca ea să uite chinul măcar în seara asta. De cînd n-am mai văzut-o rîzînd?".

— Am de lucru zise el, silit înviorat. De mîine... toate or să fie bune...

— De mîine? șopti ea stins.

— Hai să aprindem focul... scoate și sertarul mesei.

— De mîine? repetă ea și se ghemui la pieptul lui. Am un pic de pîine, mai zise ea, rușinată. Mă gîndeam s-o țin pentru mîine... dar i-o dau acuma lui Mihuț...

Dintr-un șervețel cît palma ea scoase un miez de pîine, cît să înghiți de două ori. Rupse miezul și duse o bucată în gură. Mestecă, mestecă și cînd simți gustul pîinii o năpădi o sfîrșeală fără seamăn.... O fărîmitură doar să înghită și ea... Cu sforțări neomenești își învinse slăbiciunea și scoțînd miezul îl dete lui Mihuț. Acesta molfăi bucuros, apoi ceru să-i mai dea. „Mai rău am făcut că i-am ațîțat foamea", gîndi femeia.

Andrei simți că îl îneacă plînsul și se apleca să adune scaunele sfărîmate. Aprinse focul, apoi luă copilul în brațe. „Taci cu tata, taci". Il legănă pe genunchi și-i zdrăngăni la ureche o jucărie stricată. Mihuț smulse jucăria și o azvîrli, mînios. „Taci cu tata, taci". Copilul plîngea ca mușcat de șarpe. Trecuseră aproape două zile de cînd nu mîncase. „Lasă că mîne-i aduce tata lapte și plăcintă", șopti omul și începu să-l gîdile pe Mihuț la subțiori. Copilul se zbătu neputincios, apoi își înghiți plînsul. Incepu să rîdă strident, cu lacrimi, pînă căzu frînt. Atunci tatăl îi mîngîie creștetul și-l duse în pat, să se culce. Așa îl adormeau în fiecare seară cînd nu era mîncare.

Maria ședea în gura sobei, împietrită. Văzînd-o, omul simți amețeli. Cu greu își ținu firea și se așeză, lîngă ea.

— Nu prea trage soba asta, zise el slab. O fi stricat hornul, așa-i?

— Cred... îngăimă ea.

— Ei, sfinții lui de horn! Nu-i nimica. Mîine chem pe cineva... Ori nu... știi ce? Il repar eu... Mă mînjesc un pic, dar... Mîine trebuie să cumpărăm și lemne, zise el, cu convingere. Așa... spre seară, plătim o căruță. Am și vorbit cu Pavăluț... Mîine iau bani, așa că...

— De unde?

— Ți-am spus că am găsit loc de mecanic — și el îi mîngîie obrajii, îndelung. Spune-mi tu din seara asta ce-ți mai trebuie... Mai întîi făină și unt și lămîie pentru Mihuț... Auzi... mîine la trei să mă aștepți în fața prăvăliei lui Țifrea... Adică nu, intră înăuntru, să nu îngheți... Alege ce-ți trebuie... Ai grijă cu lămîile că-s stricate. De altfel, dimineață, cînd mă duc spre fabrică, vorbesc eu cu Țifrea.

— Și griș ar trebui... auzi... și untură...

— Sigur, sigur, zise el, înecîndu-se. De mîine... am scăpat! Ea se ghemui la pieptul lui, ca un copil. „Mîine? se întrebă omul cutremurat. Cine știe... cine știe!" Tremura tot — și pentru ca ea să nu simtă asta începu s-o legene. I se părea că trăiește un vis ciudat și tulbure din care nu se poate smulge. „Ea nu știe nimic... nimic... O să adoarmă așa în brațele mele. Și cînd s-o trezi? Peste două ceasuri trebuie să plec... Cine știe, cine știe... poate că praful și pulberea"... Maria gîngurea ceva, între vis și viață și el o legăna mai tare, din ce în ce mai tare... Andrei predase toate documentele, pînă și actele de identitate. La întîlnirea de azi toți își luaseră rămas bun de la el, fără vorbă, cu ochii greoi de lacrimi. Sarcina lui de pînă acum fusese încredințată altui tovarăș... „Ai ceva deosebit să ne spui?" întrebase careva la despărțire. Adică — ultimul tău cuvînt, gîndi Andrei. Cine știe... cine știe...

Maria se răsuci brusc și se lipi de el, răscolindu-l. Ca într-o străfulgerare, el o simți toată — și înțelese că ea face parte din ființa lui și că nu e cu putință să vie o zi în care să n-o mai vadă, să n-o simtă...

— Auzi, șopti el înfiorat, caută-mi o cămașă mai bună... Oricum, mîine e prima zi de lucru.. „Mîine... mîine... gîndi... mîine trebuie să fiu aici, lîngă ea, lîngă Mihuț, în casa asta." Și obielele... dacă ai din ce să-mi faci, că ciorapii-s rupți...

Ea se duse la scrin și căută pe întuneric o cămașă.

— Obiele n-am, zise ea, dar rup o năframă... Hai, c-o rup... Zile să avem, că haine cumpărăm noi... Așa-i?

El auzi cum vîntul sgîlțîie ferestrele.

— Auzi, zise, ferestrele astea trebuie prinse mai bine... suflă vîntul prin ele... și așa... Mîine chem eu pe cineva... ori, știi ce? Mă apuc eu. Unde ai pus ciocanul? Andrei sări vioi și începu să caute ciocanul, sub pat. Uite-l... așa, lasă-l aici, lîngă scrin... Cuie aduc eu, mîine, de la fabrică... „Mîine, mîine trebuie să fiu aici... își spuse el"... Auzi. Maria, mîine după amiază să aprinzi focul și să încălzești un pic de apă... să mă spăl... Ligheanu-i aici? Unde-i? Tot sub pat? El se apleca să caute ligheanul. — Așa...

— Dragul meu, drag...

— Auzi... se înviora el — și mîine seară ieșim să ne plimbăm. Așa mi-e de dor să mă duc, să mă tot duc... Unde-s bocancii tăi? Ți-i repar eu, mîine... Iacă, ăsta s-a căscat de tot. Urîtule! făcu Andrei copilărește, te învăț eu minte!

Se învîrtea prin casă într-una, înnebunit și simțea nevoia să descopere o mie de lucruri pe care să le facă mîine, mîine... Maria îl încolăci cu brațele și se așezară amîndoi la gura sobei. El începu s-o legene ușurel, mîngîindu-i fruntea și ochii. „Cît o fi ceasul?" se întrebă, înfiorat.

Maria adormi în brațele lui. Omul puse lemne pe foc. Vîlvătaia se aprinse și lumină chipul Mariei, îmbujorîndu-l. „Ce visează oare? E tot așa cum am văzut-o întîia dată". O văzuse în urmă cu aproape trei ani, într-o toamnă ploioasă. Străbătea satele din jur cu însărcinări din partea celulei. Așa, într-o zi spre seară, a ajuns în Băcia. Era ud leoarcă, parcă îl pusese careva la murat. Abia s-a tras pînă la o casă din marginea satului. I-a deschis o fetișcană înălțuță și subțire, cu părul strîns în năframă roșie. Cînd l-a văzut așa vînăt și pierit s-a luat de-o groază.

— Cine ești?

— Din Deva... Om bun.

— Iacă, și ochii ți s-au lipit ca la puii de pasăre.

Peste vreun ceas, Andrei a simțit călduri, apoi friguri și tîrziu și-a pierdut cunoștința. Cînd s-a trezit, fata stătea lîngă el, pe marginea patului și plîngea.

— Ce-i?

— Nimic...mi-i ciudă.

— De ce?

— Așa... că ți-e rău.

S-a îmbrăcat în grabă cu haine grosuțe și a ieșit. A luat-o pe jos, bărbătește, pînă în Sîmpetru. Cînd s-a întors cu doctorul avea friguri și nu-și simțea capul. In noaptea aceea n-a dormit. Andrei auzea din camera alăturată cum se văieta de dureri. Dimineața a vrut s-o vadă dar fata și-a tras cerga peste față și i-a strigat să iasă. Au zăcut amîndoi trei zile încheiate. Cînd s-a ridicat din pat, Maria era galbenă ca ceara și se clătina.

— De ce nu m-ai lăsat să te văd, ieri și alaltăieri?

— Așa... De ce să mă vezi? L-a privit cu coada ochiului și a urmat, rușinată: fetele cînd zac se urîțesc...

Cu chiu cu vai Andrei s-a pus pe picioare și peste vreo două zile a plecat... Dar abia cînd s-a depărtat de Băcia și-a dat seama că vrînd-nevrînd se gîndește la fata care-i ieșise în cale ca din pămînt. Revedea totul, de o mie de ori — cum i-a deschis portița și cum era îmbrăcată, auzea vaietele ei neputincioase în fața bolii... Lui Andrei îi era ciudă că are atît de puține amintiri despre ea. Peste o săptămînă nu l-a mai răbdat inima și s-a întors în Băcia. Maria era în tîrnaț și înfășura fuioare pe furcă. Cînd l-a văzut, a zvîrlit furca și și-a scuturat catrința de cîlți.

— Ți-e mai bine? Ești tot slab.

— Sînt, dar nu-i nimic...

Au rămas față în față, zăpăciți.

— Tata se rade acuma, a vorbit ea fără rost.

— Nu s-a ras duminică? a întrebat Andrei, fără să știe de ce.

Andrei a simțit că nu trebuie să mai spună nimic. După amiaza aceea au petrecut-o împreună. Ea ținea morțiș să-l învețe să cînte din fluier. Andrei s-a chinuit un ceas, două și-l apuca groaza de ce mîrîituri scotea, dar încerca, totuși, disperat, pentru că dorea ea. Și ea rîdea cu lacrimi.

— Vezi, nu știți voi domnii ce știm noi proștii...

— Nu-s domn...

— Zic și eu așa. Maria i-a smuls fluierul din mîini și l-a pus în poală. Hai să tăcem, vrei?

— De ce?

— Așa, să tăcem. Ți-e nu-ți place să taci?

Afară se întunecase. Ea a luat lampa din cui, poate cu gîndul s-o aprindă. S-a răzgîndit îndată și lampa a rămas pe masă. Era întuneric și liniște mare, ca acuma. Nu se auzea decît pîlpîitul focului. Ea și-a rezemat fruntea de umărul lui și el simțea răsuflarea calmă. A trecut o vreme și într-un tîrziu Andrei a auzit, ca prin vis:

— Mie mi-i greu dacă pleci.

In seara aceea Andrei a luat-o cu el și de atunci nu s-au mai despărțit. După un an, Andrei a rămas șomer. Și acum? Acum, copleșit de durerea ei, îi zisese că a găsit de lucru. De mîine... „Mîine? Oare ce va fi mîine? Andrei o legăna în brațe, ca pe-un copil. Ea nu știe nimic..." O clipă îi trecu prin minte s-o trezească și să-i spună adevărul: plec cu o sarcină grea, și cine știe... „Nu, asta nu, hotărî brusc". O duse pe brațe și-o așeză în pat, lîngă Mihuț. „Ai fost oare fericită cu mine?" Simți că-l înăbușă plînsul și se depărtă. Își trase șapca pe urechi și deschise ușa. La pîlpîirea focului mai văzu odată chipul Mariei... apoi cămașa... Toate-l așteaptă. Mîine.. Mîine... Andrei ieși încet, pe vîrfuri, și nu încuie ușa. „Să nu simtă ea cînd mă întorc, dimineața" gîndi.

Pînă la depozitul nemțesc avea de mers vreo cinci kilometri.

* * *

5 ani de la înființarea Studioului „Al. Sahia"

Pe drumul progresului cinematografiei noastre documentare

Au trecut cinci ani de la înființarea studioului romînesc de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia". Prilej de bucurie pentru publicul spectator, pentru toți cei care au ajutat și sprijinit dezvoltarea studioului, cei care prin munca lor de fiecare zi, au pus la îndemîna oamenilor muncii din țara noastră filme documentare și de actualități din ce în ce mai bune, cronici ale vieții noi care se făurește în patria noastră.

Cele 119 filme documentare și 391 jurnale de actualități realizate în cinci ani de muncă rodnică, în spiritul realismului socialist, au adus în fața spectatorilor noștri aspecte diferite ale muncii de construcție a socialismului, imagini ale dezvoltării industriei, agriculturii și culturii în anii regimului de democrație populară.

Urăm colectivului studioului „Alexandru Sahia" noi succese în muncă pentru ridicarea pe trepte tot mai înalte a documentarului și jurnalului de actualități romînesc.

Prezentăm mai jos trei dintre ultimele realizări ale studioului „Alexandru Sahia".

Opera lui N. Grigorescu văzută prin obiectivul cinematografic

Marele merit al realizatorilor filmului documentar romînesc „Grigorescu", (scenariul și regia Gh. Bostan, operator Ilie Cornea, laureați ai Premiului de Stat), care a început să ruleze de cîtva timp în Capitală, este tocmai acela că au știut să se folosească de tot ceea ce pune cinematograful la îndemînă pentru a valorifica cu căldură opera lui Grigorescu pe fundalul creației sale, scoțînd la iveală patriotismul aceluia care a fost neîntrecutul cîntăreț cu penelul al țării sale iubite pe care n-a uitat-o niciodată, oricît de departe s-ar fi aflat de ea, către care și-a îndreptat mereu gîndurile.

Iată sfinții de pe zidurile mînăstirilor Agapia și Căldărușani, de pe vremea cînd modestul zugrav de icoane semna mic într-un colț: Nicu. Chiar de sub înțepenitele canoane ale picturii bisericești răzbate flacăra talentului, văpaia unei tinereți care nu vrea să cunoască stavili. Și sfinții capătă viguroase înfățișări pămîntești: figurile oamenilor pe care Grigorescu îi cunoștea din viață. Sub chipul proorocului Daniil pictorul și-a reprodus chiar propria-i înfățișare.

Avem acum înaintea ochilor tablouri create în anii studiilor făcute în Franța, printre care vestita „Bătrînă cu gîște". Imaginea filmată îți concentrează atenția asupra modului în care pictorul a prins ceea ce e caracteristic unui chip.

Privind un tablou te poți hotărî greu asupra cărui amănunt să stărui mai mult. De aceea observi, nu lesne, că țărăncile lui Grigorescu au trăsături nespus de fine, pielea de un roz catifelat. Niciodată n-ai fi observat poate acestea, înainte de a vedea filmul, nu ai fi crezut că ochii lor sînt atît de negri, de calzi, de strălucitori, că luminița aceea jucăușe din mijloc le poate da atîta viață.

Dar Grigorescu n-a fost numai un admirator al frumuseții pure, el știa să vadă și ceea ce e urît în viață și lupta împotriva acestuia. Arta lui Grigorescu va apare tendențioasă în acest sens, de pildă în „Vechilul" pe care artistul îl vedea, aidoma unei păsări de pradă: buhăit, viclean, cîinos, la inimă, și în peisaje. Bordeie mizere, care par de la distanță mici movile de pămînt, erau locuințele țăranilor din vremea lui.

„Eu n-am înfrumusețat, eu am ales" le-a spus Grigorescu celor care lăudau inegalabila frumusețe a piesajelor sale.

Insușindu-și acest adevăr, realizatorii filmului au încercat parcă să vadă cu ochii pictorului. Pe ecran alternează piesajele lui Grigorescu cu imagini filmate din natura țării noastre. Acest procedeu, menit să dovedească incontestabil originea inspirației artistului, crează impresii de neuitat spectatorului; în „Fete lucrînd la poartă" aștepți parcă ca frunzișul să înceapă să freamăte, ca de după cotitura drumului umbrit de țară să apară un trecător. Și invers: unda pîrîului care curge la vale și pe care-o surprinde atît de plastic aparatul de filmat într-o imagine de natură să se oprească o clipă, să devină detaliu al unui peisaj grigorescian.

In încheiere trebuie să amintim calitatea deosebită a culorilor ridicînd peisagiile filmului la nivelul celor mai reușite imagini colorate produse de cinematografia noastră. Se remarcă în film fericita îmbinare a picturii lui N. Grigorescu cu muzica lui George Enescu. Intr-adevăr, între aceste două genii ale poporului nostru există o apropiată înrudire: amîndoi au dat suflet frumuseții lor acestui pămînt.

A. M.

Un sat care-și schimbă înfățișarea

Trebuie spus de la bun început că realizatorii filmului „La noi la Todirești" (scenarist I. Daniel, regizor: H. Rabinovici — Laureat al premiului de Stat și W. Goldgraber — operator) au redat prin mijloace artistice emoționante chipul comunistului, omul înaintat al satului — care prin inițiativele sale izvorîte din necesitățile satului, prin exemplul său personal de muncă și abnegație — îi mobilizează și înflăcărează pe cei din jur, dîndu-le încredere în forțele lor. Primele secvențe ale filmului ne dezvăluie preocupările secretarului organizației de bază de partid din sat Vasile Buzatu. Tinerilor le este drag cîntecul și dansul — se gîndește el — dar în sat nu există cămin cultural. Femeile din sat — chiar și deputata — susțin că trebuie ridicată o casă de naștere. Cum să se rezolve dorințele îndreptățite ale sătenilor. Pînă la urmă el găsește rezolvarea. Va cere sprijinul deputaților sfatului popular.

Creatorii filmului au găsit mijloacele de a reda în chip plastic însemnătatea discuției celor care s-au adunat să rezolve problemele de viață ale satului. Dorința sinceră a fiecărui participant de a propune o soluție cît mai bună reiese din secventele scurte care se succed cu repeziciune și care surprind chipuri expresive de oameni, luminate parcă de o flacără interioară cînd își susțin punctul lor de vedere. Cîntatul cocoșului care vestește dimineața, scrumierele pline de mucuri de țigări, bătrînelul care a început să moțăe, vestesc că noaptea de muncă încordată a trecut. Ceea ce s-a hotărît în acea noapte avea să prindă viață curînd.

Spectatorul participă apoi la munca plină de însuflețire a comuniștilor, utemiștilor și celorlalți săteni pentru durarea construcțiilor pomenite. In ciuda greutăților, a nepăsării unora, clădirile se ridică impunătoare, grave, pe ulițele satului, ca un simbol al grijii și dragostei pentru om și nevoile sale.

Dar nu numai atît. Munca unită a sătenilor pentru aceste construcții a dus și la unirea pămînturilor lor. Ei și-au dat seama că laolaltă vor putea realiza recolte mai mari, o viață mai frumoasă, după cum au înălțat aceste locașuri, prin muncă înfrățită.

„La noi la Todirești" poate fi socotit pe drept cuvînt o etapă superioară în drumul filmului nostru documentar, un model de asemenea film realizat la un înalt nivel artistic. Dacă ne-am referi numai la jocul celor care apar în film și care, deși nu sînt artiști de profesie, și-au interpretat cu atîta naturalețe și căldură propriile „roluri" fără a suferi obișnuita reținere a novicelui în fața obiectivului și tot ne-am da seama de meritele categorice ale realizatorilor.

C. S.

Retrăind zilele Festivalului

Revezi și retrăiești momente dragi, întîlnești locuri cunoscute și gîndurile te duc înapoi spre august 1955, spre Varșovia Festivalului.

Varșovia, Vistula, Dansul maramelor, Perinița, ziua finalei la fotbal, o fată și încă o fată frumoasă — așa se perindă imagine după imagine în documentarul tinerilor cineaști romîni.

Regizorul Virgil Calotescu, operatorul șef Nicolae Marinescu ajutat de doi operatori cu experiență, Ernest Bradu și Paul Holban, au parcurs Varșovia în lung și în lat, au cunoscut-o și au îndrăgit-o și numai astfel au putut realiza imaginile neuitatei „întîlniri de pe malurile Vistulei", din care se degajă tocmai calda lor participare la evenimentele pe care le-au filmat. Nu este vorba de o suită de cadre cinematografice reci, fără viață, ci de un material viu care-ți redă, în ansamblu, nu fotografia Festivalului ci, mai mult, atmosfera acelor zile. Și în aceasta, cred, constă principala calitate a documentarului. Căci filmul, dacă nu reușește să cuprindă întru totul amploarea unui Festival, te ajută în schimb să înțelegi viața ce-a pulsat la Varșovia, îți oferă imagini ce te apropie de oamenii „întîlnirii tinereții". Și acest lucru a fost mai dificil de realizat căci, dat fiind metrajul scurt al filmului, el cuprinde, în primul rînd, o seamă de aspecte generale și insistă foarte puțin asupra particularului. Aci ar fi trebuit să intervină însă comentariul care să CONCRETIZEZE unele imagini de ansamblu. Din păcate, de cele mai multe ori textul plutește în general. Un singur exemplu. Oare în loc de a spune în timpul defilării „trec fiii Bulgariei populare" (reproduc din memorie) nu se putea referi comentariul la acel imens buchet de flori care răspîndea miros de trandafiri sau atunci cînd trece delegația indiană, de ce nu se spune nici un cuvînt despre tînărul din Delhi, care face înconjurul lumii pe bicicletă, cu toate că el apare pe ecran? Acestea, și multe altele, ar fi fost prilejuri fericite de a prezenta o seamă de idei cu ajutorul materialului concret atît de bogat al realității Festivalului, așa cum s-a făcut de pildă cînd s-a comentat mitingul din piața Staroe Miasto.

Multă bucurie produc printre spectatori imaginile care prezintă momente trăite de delegații noștri la Festival. E deosebit de bine realizată imaginea Pieții Constituției unde orchestra de muzică populară cîntă Perinița. De asemenea, sosirea delegației romîne la Varșovia este bine prezentată. Merită să fie relevate cadrele ce prezintă Vistula.

Credem că o realizare mai desăvîrșită ar fi fost obținută dacă regia și-ar fi făcut mai activ simțită prezența, printr-o anumită concepție închegată a documentarului, nelăsîndu-se furată de calitatea unor imagini, care în sine sînt valoroase, (de exemplu, scenele de la reprezentațiile artistice) dar care dăunează unității filmului lipsit de cîteva aspecte specifice Festivalului de la Varșovia.

Desigur că aceste cîteva observații nu întunecă munca tinerilor cineaști care au realizat filmul și care își dovedesc din plin posibilitățile de dezvoltare.

S. B.

ÎNCREDEREA UTEMIȘTILOR

Un flăcău înalt, spătos, destul de voinic pentru cei 19 ani ai săi, intră pe poarta parcului cu pas domol, cu privirea pierdută undeva departe. Se așeză pe o bancă într-un colț retras și privi cerul acelei seri limpezi și liniștite de vară. Nu era trist. Trăia însă starea omului ce se pregătește pentru un lucru mare, hotărîtor în viață. Trecuse pe gînduri. Îi puse stăpînire o întrebare. Unde o auzise, de unde o luase, cum ajunsese în capul lui, nu știa. Era acolo însă și cerea cu încăpățînare răspuns. „Ce-ai făcut tu bun, frumos în viață?".

Sta rezemat de bancă și privea cerul. Și avea 19 ani, inima fierbinte, ochii strălucitori și sufletul plin de încredere. Prin fața lui treceau perechi de tineri pentru care în acele clipe nu mai exista nimic decît ei doi și poate... universul. „Iată un lucru frumos: să iubești, să iubești viața, oamenii, orașul acesta dunărean, satul tău". Doi tineri s-au oprit aproape de el. Stau unul lîngă altul căutîndu-și cu privirea adîncurile ochilor. Pentru ei, iubirea aceasta mare trece prin omul iubit și apoi mai proaspătă, mai fierbinte, mai avîntată, îmbrățișează cîmpul și pămîntul viața.

Și era multă liniște în seara aceea. Și se întîmplă cîte odată să tăcerea, liniștea să se simtă, să ai impresia că întinzînd mîna ai putea să o pipăi. Liniștea aceasta o cunoștea, o mai întîlnise undeva. „Da, la fel sînt serile în satul nostru".

„Satul nostru"

Îl vedea aevea. Prin mijlocul uliței iată un copil desculț îmbrăcat cu un surtuc larg și mare pentru el, în cap cu o căciulă cît toate zilele și la subțioară cu o tăbliță de care atîrna legat cu o sforicică un condei...

— Deci: am învățat alfabetul, copii — spune învățătorul și închide catalogul.

Trîntit pe iarbă, departe de sat, cu căciula sub burtă, Ursu Gheorghe privea soarele. I-a dat cu tifla:

— Ești mare dar nu știi carte. Eu știu. Am învățat alfabetul. Nu crezi?! Uite: a, b...

Și au trecut ani și odată cu ei s-au împuținat și cărțile necitite din biblioteca înființată în sat. Iată-l pe copilul de altă dată, un flăcău subțirel, mlădios, gata să împlinească 15 ani. Pe atunci tot satul trăia o frămîntare intensă. Legături vechi, moștenite de la o generație la alta, pătrunse adînc în conștiința și viața oamenilor, erau rupte. Pămîntul lipicios, negru, zdrențuit în fășii subțiri sau late, cerea haina nouă a întinderilor. Și ea trebuia plătită cu renunțarea la vechiul făgaș, cu ruperea din păienjenișul prejudecăților, cu alungarea sărăciei.

Doi oameni, unul tînăr și altul mai în vîrstă, privesc o zdreanță de pămînt îngustă și lungă.

— Intrăm tată?

— Intrăm Gheorghe. Ne-ajunge cu sărăcia.

Și familia lui Ursu Gheorghe a fost a doua trecută pe lista celor înscriși în gospodăria colectivă.

— Tu Gheorghe trebuie să mă ajuți. Oamenii trebuie lămuriți să intre în gospodărie, îi spuse taică-su.

Nu a răspuns nimic. Și-a luat căciula și a plecat prin sat. Zile de-a rîndul a cules de la unii vorbe bune, de la alții mai puțin bune, pe unii i-a lăsat clătinînd din cap a îndoială, iar pe alții hotărîți. A făcut tot ce l-a dus mintea lui de om care încă nu împlinise 15 ani.

Ușor nu a fost, dar și cu munca lui s-a făcut gospodăria. Nu e nici mîndru și nici nemulțumit. A muncit pentru înființarea gospodăriei pentru că așa a simțit că trebuie să facă. Și dacă a fost lăudat în adunarea generală a gospodăriei, treaba lor. El a vrut ca oamenii să trăiască mai bine. Așa spun tovarășii din organizația de partid, așa spune și taică-su și el are încredere în acești oameni.

Unii copii la 15 ani se întîmplă cîte odată să gîndească ca niște oameni maturi. Alții rămîn ceea ce sînt. Gheorghe făcea parte din cei dintîi. Poate pentru motivul că cei de-acasă nu se sfiau să-l facă părtaș, cu dreptul omului matur, la toate bucuriile și necazurile lor, poate pentru faptul că, capul acestui copil se obișnuise nu numai să înregistreze ce-i vedeau ochii ci să și gîndească, poate pentru că „de ce-ul" primilor ani l-a urmărit cu încăpățînare, poate.. dar cîte presupuneri nu se pot face. Cert este că auzise, văzuse și, esențialul, înțelesese un lucru destul de mare și important din activitatea tinerei gospodării. A văzut oamenii, unii tineri, care odată intrați în gospodărie așteptau ca totul să le vină de-a gata și a înțeles că nu este bine așa. În brigada de cîmp în care lucra au format o echipă din trei tineri. Unul dintre ei însă, Burtache Vasile, avea o înclinație deosebită să stea „cu burta la soare". Un timp l-au lăsat în pace, crezînd că se va rușina singur văzîndu-i pe ei muncind. Burtache însă nimic. Și n-au mai putut răbda. L-a luat Gheorghe la început cu vorba bună. „Măi Burtache — și-i împunse obrazul cu degetul — toval mă?". L-au criticat, i-au spus că-l dau afară din echipă, mă rog, au făcut băieții ce-au putut dar pînă la urmă l-au pus și pe Burtache la treabă. Și lucrurile treptat se îndreptau, gospodăria se întărea.

În primul an Gheorghe a realizat 160 zile muncă. În anul acela a fost primit în U.T.M. Se simțea acum mai mare și cu mai multă răspundere pentru ce se întîmpla în jurul lui. În al doilea an a realizat 200 zile muncă.

...S-a răcorit.

Se sculă de pe bancă uitîndu-se mirat pe aleile parcului.

„Se pare că sînt ultimul"... zîmbi. „Ar fi imposibil. Doar mai sînt și oameni îndrăgostiți pe lumea asta".

Votul adunării

În organizația de secție nr. 6 a fabricii „Fusul" din Galați domnea agitația specifică orelor dinaintea ședințelor. În după amiaza aceea se lua în discuție cererea tovarășului Ursu Gheorghe de a primi recomandarea comitetului orășenesc U.T.M. pentru a deveni candidat de partid. În cabinetul tehnic unde urma să se țină ședința se adunaseră aproape toți utemiștii.

Întîi s-a citit un scurt referat. Din el se putea nota cam următoarele: „Este un element bun care a dovedit că merită încrederea noastră. A învățat meseria de ajustor la șantierul naval..."

. . . .

Gheorghe zîmbi. A intrat în șantier puțin speriat. Atîția muncitori, atîtea mașini și ce zgomot. Își scosese căciula punîndu-și-o sub braț pînă ce maistrul Chiru, care l-a învățat meseria, i-a pus-o din nou pe cap. „Să știi că sănătatea prețuiește mult copile".

O, bătrîne dascăl! Răbdării tale îi voi aduce întotdeauna mulțumiri..."

. . . .

— „Apoi a venit la „Fusul" — spune mai departe referatul — și pentru munca depusă a fost ales în comitetul U.T.M. De altfel cum a muncit aici știți cu toții și vă veți spune părerea".

— Eu zic să nu mai fie așa nervos.

Către Alexe Vasile, ajutor de maistru, se îndreptară privirile mirate ale multor tineri.

— Cîteodată e cam repezit, continuă el, care se ridicase primul la discuții. Adevărat, că nu întotdeauna. Încolo cred că merită această cinste. Dar eu i-am spus-o așa, să știe. Comunistul trebuie să fie calm. Eu așa zic.

— Îl cunosc de mult pe Gheorghe. Am copilărit amîndoi. Și Grigoriță Ion se uită la Ursu parcă vrînd să-i confirme spusele. La școală, a continuat el, a fost printre primii și în colectivă a fost în frunte, iar după el se luau și ceilalți. Aici în fabrică la fel. Eu cred că așa trebuie să fie un comunist. Cred însă că s-a cam încrezut și asta nu-i bine. Lucrul ăsta Gheorghe — se adresă el prietenului din copilărie — nu intră în calitățile comunistului.

Gheorghe îi privea pe oameni atent, emoționat, încercînd să judece ce este drept și ce nu din spusele lor. „Îngîmfat"? Nu mi s-a mai spus. De, știu eu. Dacă ei zic, o fi ceva. Dar poate că n-au dreptate. Nu, tot mai bine-i să mă controlez"

Vorbea secretarul organizației de secție tov. Anton Baboi.

— Aveți dreptate cei care l-ați criticat. La Gheorghe se manifestă într-adevăr asemenea lipsuri și el trebuie să lupte să și le lichideze. Eu aș vrea să vorbesc însă, de o anumită trăsătură de caracter care-i face cinste tov. Gheorghe Ursu.

Se uită atent la tinerii din sală și apoi întrebă:

— Există oare printre noi un singur om care să poată spune că Gheorghe s-a angajat la o treabă, a promis un lucru, și nu l-a făcut?

În sală tinerii își aruncau priviri întrebătoare.

— Nu există, continuă secretarul, fiindcă nu s-a întîmplat să-și calce cuvîntul. Nu l-am auzit de multe ori promițînd. Însă întotdeauna l-am văzut gîndindu-se cu seriozitate înainte de a se angaja la o treabă. Între vorba și fapta lui Gheorghe a existat o legătură strînsă. Și pentru această calitate, ca și pentru toate celelalte, el merită încrederea noastră.

PETRE ISPAS

Pregătirile pionierilor din Capitală pentru adunarea:

„Mulțumim din inimă partidului"

Veștile bune se răspîndesc ca fulgerul. În ultimele zile, în toate școlile din Capitală, s-a aflat despre adunarea tematică „Mulțumim din inimă partidului" pe care ziarul „Scînteia tineretului" și Comitetul orășenesc București U.T.M. o organizează, în cinstea celui de al doilea Congres al P.M.R., vineri 16 decembrie la Palatul pionierilor și la care vor participa delegați ai tuturor unităților pionierești din oraș. Peste tot au început pregătiri: e doar vorba de a prezenta, ca un raport al pionierilor către partid, un mănunchi de fapte demne de purtătorii cravatelor roșii.

Amănuntele pe care copiii le-au aflat de la instructorii de pionieri, l-a făcut pe fiecare să dorească să participe la o asemenea adunare interesantă, condusă și pregătită de pionieri. Fiecare știe însă că o asemenea cinste trebuie meritată: delegații, aleși în adunări de unitate, sînt dintre pionierii fruntași la învățătură, activi, conștiincioși și buni tovarăși, demni să reprezinte unitatea.

La Școala elementară de fete nr. 120, de pildă, adunarea extraordinară a unității s-a ținut în pauza mare. N-au trebuit decît cîteva minute ca pionierele să se alinieze în careu și să asculte cuvîntul tovarășei Constanța Matache, instructoare superioară. Pe cine să aleagă? Silvia Haiduc din clasa a VII-a, merită — au hotărît ele. E o fată vrednică și serioasă, învață bine. Dar Roxana Petrescu? Să chibzuim... În ultimul timp n-a fost destul de disciplinată. E însă fruntașă la învățătură și deosebit de activă, iar greșelile ei au fost izolate. Da, Roxana, vei merge la adunare, fetele te cred demnă, dar fii atentă... Nu mai greși, fie ți se cer multe; ești membră în colectivul de conducere al unității. La adunare va merge și Florica Pupăză din clasa a VII-a.

Fetele s-au împrăștiat prin clase. Cele trei delegate, puțin emoționate, au rămas într-un colț al holului mare, la o consfătuire „secretă" atente ca nu cumva în lipsa lor să intre tovarășa profesoară în clasă.

Una dintre noi va trebui să vorbească în adunare. În unitatea noastră sînt multe realizări care merită să fie cunoscute.

— Să vorbească Roxana. Ea vorbește cel mai frumos și mai limpede. Auzi, Roxana, să spui și despre....

Bine, fetelor. Mîine, după ore, ne întîlnim să ne sfătuim. O s-o rugăm și pe tovarășa instructoare să ne ajute.

Informații

Cvartetul de Stat „A. P. Borodin" din Moscova compus din Rotislav Dubinski (vioara 1), Iaroslav Aleksandrov (vioara 2), Dmitri Sebalin (violă) și Valentin Berlinski (violoncel), a dat vineri seara în sala Dalles primul său concert în Capitală.

★

La Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu" din Capitală a avut loc vineri o seară de poezie închinată celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Au citit din operele lor inedite. Maria Banuș, Mihai Beniuc, Marcel Breslașu, Nina Cassian, Mihu Dragomir, Eugen Frunză, Ian Horea, Erik Majtenyi, Gavril Mihai, Veronica Porumbacu, Letiția Papu, Dimos Rendis, Alfred Mangul Sperber, Tiberiu Utan și Violeta Zamfirescu. De asemenea, s-a citit o poezie a lui Camil Baltazar.

★

Vineri după-amiază Academia R.P.R. a comemorat 100 de ani de la moartea marelui poet polonez Adam Mickiewicz.

La ședința comemorativă au luat parte tovarășii: acad. prof. C. I. Parhon, M. Macavei, președinte de onoare al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, acad. St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., academicieni, membri corespondenți, colaboratori și cercetători ai institutelor Academiei R.P.R., scriitori.

Crestele Carpaților noștri s-au acoperit zilele acestea cu mantia albă a iernii. Frumusețea peisajelor, aerul tare al înălțimilor, pîrtiile de schi și săniuțe atrag ca un uriaș magnet mii și mii de excursioniști, de oameni ai muncii care vor petrece zile minunate de iarnă în munți.

Acestor îndrăgostiți ai munților noștri le stă la dispoziție magazinul de echipament sportiv (fotografia alăturată) din str. Lipscani, bogat asortat pentru sezonul de iarnă.

Foto: AGERPRES

Din experiența Comsomolului

Postul de control trece din secție în secție

P. Bondarenko

N-au trecut nici trei luni de cînd comitetul de comsomol al fabricii de cauciuc sintetic „Kirov" din Voronej a creat posturi comsomoliste de control permanente, care urmăresc cum se desfășoară introducerea propunerilor de raționalizare. Cu toate acestea, activitatea lor este cunoscută în toate secțiile. Membrii posturilor vin și în timpul liber în brigăzi, controlează la fața locului de ce se întîrzie discutarea unor propuneri de raționalizare și dacă e necesar dau ei înșiși ajutor raționalizatorilor.

Așa s-a întîmplat, de pildă, în secția a 14-a. Un muncitor a propus să se instaleze pe agregate semnalizatoare automate. Inginerii l-au ajutat să deseneze schița și să efectueze calculele. Venise rîndul electricienilor. Dar aceștia tărăgănau: ba nu puteau să aleagă materialul necesar, ba nu aveau oameni destui. Atunci, șeful secției i-a rugat pe comsomoliști să se ocupe de această problemă.

Responsabilul postului de control, Mihail Riabîh, a studiat împreună cu tovarășii săi schema, apoi a discutat cu șeful secției electrice despre cele întîmplate. Acesta a încredințat comsomoliștilor din secție instalarea semnalizatoarelor. Tinerii au căutat în magazii materialele necesare, au studiat schema la care au adus și unele modificări. Astfel, problema a fost rezolvată.

Multe raiduri au efectuat posturile comsomoliste de control. Membrii lor au scos la iveală lipsurile care existau în munca cu raționalizatorii. Datorită acestui fapt, în producție au fost introduse multe inovații ale tineretului.

Odată, trecînd prin curtea fabricii, comsomolistul Oleg Korablin a văzut un grup de oameni, care tăiau cu greu bucăți mari de cauciuc brut cu ajutorul unor fierăstraie transversale. Tînărul știa că la prelucrarea cauciucului sintetic se formează mari bucăți dintr-un material care la o a doua prelucrare dă un cauciuc foarte bun. Însă înainte de a-l introduce în aparat, el trebuie tăiat în bucățele.

„Ce-ar fi dacă l-am tăia nu manual ci la o mașină specială?" — se gîndi Korablin. El se sfătui cu prietenul său, mecanicul Alexandr Kruglov. Cei doi prieteni hotărîră să construiască o mașină specială. Din bare de metal, ei făcură un postament pe care fixară un mic motor electric și cu ajutorul unei curele de transmisie îl puseră în legătură cu un fierăstrău circular. Ca să fie mai ușor și mai sigur de introdus materialul în fierăstrău, raționalizatorii instalară pe mașină o pîrghie specială.

Primele încercări ale mașinii dovediră că Oleg și Alexandr munciseră cu folos. Acum, la această fabrică un singur muncitor taie într-un schimb de 5-6 ori mai mult cauciuc brut decît tăiau înainte manual zece oameni.

Comsomolistul Oleg Korablin învață în anul IV al școlii medii tehnice de chimie și mecanică. El citește mult, cunoaște la perfecție mașinile și aparatele și închină mult timp muncii de raționalizări.

De curînd, Oleg împreună cu Kruglov a introdus încă o raționalizare importantă. Aproape în fiecare secție se află cîteva pompe — mașini cu o înaltă productivitate — care furnizează aer comprimat, apă fierbinte și rece. Aceste pompe au însă o lipsă: garniturile de etanșare ies prea des din funcțiune.

Raționalizatorii au căutat mult timp un material rezistent pentru garniturile de etanșare a presetupei. După multe experimentări, munca lor a fost încununată de succes. Cele trei garnituri la care a fost folosit noul material au lucrat fără reparații aproape o lună, pe cînd cele vechi ar fi trebuit reparate în același timp de 10-15 ori.

Raidul de masă pentru cercetarea propunerilor de raționalizare început de comsomoliștii de la fabrica „Kirov" a contribuit la descoperirea celor mai talentați tineri din secții și brigăzi, a trezit interesul tineretului pentru munca creatoare. Acum în fabrică sînt aproximativ 200 tineri raționalizatori. Propunerile lor de raționalizare au dat țării peste 50.000 ruble economii.

(Din „Comsomolskaia Pravda").

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București, Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 49 (370).

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: — Pentru înflorirea prieteniei între popoarele U.R.S.S. și Birmaniei.

* * * — În interesul cauzei păcii în Asia și în lumea întreagă, — Vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Birmania.

PALMIRO TOGLIATTI: — Comuniștii italieni în fruntea luptei poporului pentru libertate, bunăstare și pace.

ANDRÉ STILL: — Dizolvarea Adunării Naționale și alegerile parlamentare din Franța.

FRANTISEK VLASAK: — Lupta pentru progres tehnic și pentru o mai înaltă productivitate a muncii în Cehoslovacia.

* * * — Un luptător înflăcărat pentru pace și democrație. — În legătură cu a 60-a aniversare a tov. Dolores Ibarruri.

ENRIQUE LISTER: — Pentru o Spanie liberă!

JAN MAREK: — Note politice: Despre adevărata prietenie și calomniatorii furibunzi.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

O consfătuire rodnică

Vineri, 9 decembrie, s-au deschis la Oradea lucrările consfătuirii pe țară organizată de Consiliul Central A.S.I.T., în colaborare cu Ministerul Industriei Metalurgice și Constructoare de Mașini cu tema: „Îmbunătățirea fabricației mașinilor unelte în R.P.R.".

La lucrările consfătuirii participă fruntași în producție, ingineri, tehnicieni și cadre de conducere de la uzinele constructoare de mașini unelte, delegații ale uzinelor și întreprinderilor beneficiare, specialiști de la institutele tehnice din București, Cluj, Orașul Stalin și Iași.

În cursul dimineții, după ce au vizitat uzina de mașini unelte „Înfrățirea" din Oradea, participanții la consfătuire au ascultat referatele principale susținute de inginerii Vasile Bologan și Igor Poruznic privind îmbunătățirea fabricației mașinilor unelte la această uzină, precum și la uzina „Iosif Ranghet" din Arad.

În cursul după amiezii au fost prezentate încă 3 referate: „Comportarea în exploatare a mașinilor unelte fabricate în țară", „Tendințe actuale în construcția mașinilor unelte", și „Metode tehnologice moderne în fabricarea mașinilor unelte"'.

Referatele prezentate au fost urmate de întrebări și răspunsuri.

(Agerpres).

Pentru pomul de iarnă...

Se apropie sărbătorile de iarnă. Cumpărătorii fac tîrguieli sporite mai ales pentru cei mici.

În vederea unei mai bune aprovizionări a populației cu mărfurile specifice sărbătorilor de iarnă, în Capitală se vor deschide 4 mari bazare în grădinile „Progresul", „Garofița", „Stejărel" și în parcul Halelor Obor. Prin chioșcuri, tonete și standurile instalate în aceste locuri se vor desface articole pentru pomul de iarnă, articole de galanterie, dulciuri, fructe etc.

În afara acestor bazare, un bogat sortiment de articole pentru pomul de iarnă și jucării se vor desface în 65 de unități comerciale special amenajate.

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă, majoritatea magazinelor de stat din Capitală vor desface cadouri pentru copii, bărbați și femei.

Articole pentru pomul de iarnă se vor desface și într-un număr de 40 de centre special amenajate în piețe, în 30 de chioșcuri alimentare situate în centrele aglomerate, în 30 de unități ale O.C.L. „Tutunul", precum și în peste 70 de centre pentru desfacerea brazilor, care se vor organiza în această perioadă în Capitală.

În piețele „28 Martie", „Gara de Nord" și „Grădina Palatului" unde se va organiza serbarea pomului de iarnă va fi de asemenea abundență de tot felul de produse pentru pomul de iarnă.

O nouă premieră teatrală

În cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. pe scena Studioului actorului de film „C. Nottara" va fi prezentată în premieră, la începutul săptămînii viitoare, o nouă lucrare dramatică originală: „Patriotica romînă" de Mircea Ștefănescu, laureat al Premiului de Stat.

Piesa, satiră la adresa claselor conducătoare din țara noastră în perioada dintre cele două războaie mondiale este montată în direcția de scenă a regizoarei Marietta Sadova, maestră emerită a artei din R.P.R., laureată a Premiului de Stat. Decorurile sînt semnate de arh. St. Noris.

Din distribuție fac parte: Ion Gheorghiu Dem. Savu, laureați ai Premiului de Stat, Ion Lucian, Tudorel Popa, Aurel Cioranu, Mihai Badiu, Chiril Economu, Angela Chioaru, Margareta Papazian și alții. Își dau concursul Maria Filotti, artistă emerită a R.P.R. și Cella Dima de la Teatrul Național „I. L. Caragiale". (Agerpres)

Noi brigadieri pe Șantierul luminii

BICAZ (de la corespondentul nostru, C. ANDREESCU).

Trenul a întîrziat cîteva minute peste timpul obișnuit de staționare.

Vagoanele au rămas aproape goale. Cîteva sute de călători tineri au coborît aici.

— Ce-i cu voi băieți de veniți atîția? i-a întrebat un localnic.

— Nu ne vezi moșule? Sîntem brigadieri. Am venit pe Șantierul național al tineretului, șantierul nostru.

Aceștia sînt constructorii de la Cerna-Jiu. La terminarea căii ferate forestiere ei au hotărît să vină la șantierul tineretului de la Bicaz. Acum, iată-i, au ajuns.

În fața ochilor au priveliștea întregului șantier de la tunel-ieșire. Cei mai mulți, sînt veniți pentru prima dată pe aceste meleaguri moldovene.

— Dar unde-i tunelul? Unde-i tunelul? — se interesează nerăbdători brigadierii. Cineva le arată sus pe munte locul intrării în tunel.

Timp de pierdut nu-i. Una cîte una brigăzile s-au încolonat și au pornit spre șantier cîntînd.

Noii sosiți au fost întîmpinați călduros de tinerii de pe șantier. Cea mai emoționantă a fost însă întîlnirea dintre brigadierii de la Cerna-Jiu cu brigadierii celuilalt șantier al tineretului, Ozana-Cracău, veniți aici încă mai înainte. Constructorii s-au îmbrățișat, s-au felicitat reciproc pentru victoriile obținute în cinstea Congresului partidului: terminarea și darea în folosință a celor două linii de cale ferată forestieră.

La tabăra brigadierilor, noii veniți au fost salutați de conducerea șantierului și de tinerii constructori. Aici s-au evocat faptele pline de patriotism ale tuneliștilor și vechilor brigadieri. Brigadierii s-au arătat fericiți că venirea lor pe șantier coincide cu marele eveniment al străpungerii tunelului hidrocentralei, bilanțul rodnic ce se încheie în aceste zile constituind și pentru ei un prilej de îndreptățită bucurie.

Din rîndurile vechilor brigadieri de la Bicaz constructori ai tunelului — s-au ridicat muncitori de nădejde ai șantierului hidrocentralei.

La orice loc de muncă întîlnești astăzi tineri cu o înaltă calificare care-ți spun: „Am venit pe șantier ca brigadier. Astăzi iată ce am ajuns" — și fiecare începe a-și depăna tolba încărcată de amintiri.

Botoi Ștefan este unul din cei mai vechi brigadieri de la tunel-ieșire. „În vara anului 1952 — spune el — am vrut să plec brigadier, însă medicul m-a respins la vizita medicală, pentru că nu aveam 17 ani. Am plîns atunci de ciudă. Cîteva luni mai tîrziu cînd au plecat noii brigadieri la Bicaz m-am înscris și eu. Sosit pe șantier medicul mi-a pus din nou viza: „nu corespunde din cauza vîrstei". Să plec de pe șantier? Dar pentru ce venisem. După multe rugăminți tovarășii m-au primit. Brigadierii mă botezaseră „copilul șantierului". Lucram cu tragere de inimă, iar la careu cînd îmi auzeam numele, inima parcă o lua la goană.

Stagiul de brigadier a trecut fulgerător. Nu însă în zadar. În dreptul inimii purtam două carnete: carnetul roșu de utemist și carnetul de brigadier cu specificația „fruntaș".

De aceea n-am mai plecat de aici. Am urmat școala de calificare gradul I și II și m-am calificat. Acum învăț a doua meserie, sudura autogenă".

Asemenea biografii sînt comune la sute de tineri din vechii brigadieri. Ce ne-ar putea povesti utemista Marcu Aurelia despre un astfel de drum?

Simplă fată de la țară, pe șantierul național al fabricii de ciment de la Fieni, ea a devenit responsabilă de brigadă. A îndrăgit așa de mult viața de brigadier încît nu a mai putut să renunțe la ea. De aceea în 1952 și-a luat brigada de fete și a plecat să ajute la construirea stadionului „23 August" din București. Apoi a venit la Bicaz. Asemenea altor fete, brigadiera utemistă Marcu Aurelia a cerut să lucreze alături de mineri la construcția tunelului. Aceasta este una dintre cele mai bune ajutoare de mineri, alături de soțul ei care este miner.

Pe șantier, și-a întemeiat un cămin și e fericită că fetița ei a început să rostească cuvintele „mamă" și „tată". Vechii brigadieri, Alungi Carol, mecanicul Nicolae Bîrlan, conductoarea de locomotivă Veronica Vărtan și alții au multe de povestit despre felul cum i-a crescut șantierul și despre curajul și dîrzenia de care au trebuit să dea dovadă în momentele grele ale muncii în tunel.

Declararea șantierului hidrocentralei ca șantier național al tineretului ajută pe tinerii brigadieri să vadă și mai mult în șantier drumul lor spre viitor.

Rezultatele primelor zile de muncă sînt o dovadă convingătoare a acestui fapt.

Brigăzile de tineret de la Ozana-Cracău continuă și aici întrecerea în cinstea Congresului partidului. Acum se întrec cu brigăzile de la Tg. Jiu-Tismana. E greu de anticipat care vor fi învingătorii. Deocamdată putem vorbi de rezultatele obținute de brigadierii de la Bicaz care sînt mai vechi pe șantier. În frunte se situează pînă acum brigada comunistului Rusu Vasile cu o depășire de normă de 80 la sută. De asemenea brigada lui Rusu Simion a obținut o depășire de peste 60 la sută. Duminică are loc străpungerea tunelului, de ani de zile șantier al tineretului. Prin munca patriotică a tinerilor, alături de ceilalți constructori, se apropie ziua cea mare cînd de la Bicaz va izbucni lumina.

Puterea exemplului personal

De ani de zile, la sfatul popular al comunei Brătuia stă în ramă steagul roșu de comună fruntașă, acordat de către comitetul executiv al sfatului popular raional Tg. Jiu, pentru succesele dobîndite de către țăranii muncitori din această comună în întrecerea patriotică pentru îndeplinirea la timp a planului de colectare.

Cînd întrecerea cuprinde masele, ea se transformă într-o forță fără seamăn. Așa s-a întîmplat în mai toate campaniile agricole, cînd cei din Brătuia au pornit cu elan la muncile cîmpului.

Popularizarea regulilor agrotehnice este o sarcină de frunte ce stă în atenția căminului cultural. A intrat în obișnuința țăranilor muncitori ca în fiecare duminică să se adune la cămin pentru a asculta conferințele cu privire la aplicarea regulilor agrotehnice.

Cum aduc vorba despre directorul căminului din satul lor — tînărul țăran muncitor Ilarie Țîrcă — oamenii nu mai contenesc cu lauda: „Om tare de ispravă. A organizat și o brigadă artistică cum rar sînt altele în raion. Și nu numai atît. El e și agronomul nostru..."

..Pe mulți fruntași ai recoltelor bogate din raionul Tg. Jiu îi cunosc personal, cu alții am făcut cunoștință din carnetele tehnicienilor agronomi din comune, iar pe alții din evidența ce o ține secția agricolă a raionului. Printre aceștia am dat și de numele tînărului Ilarie Țîrcă, directorul căminului cultural din Brătuia. Mi-am amintit imediat de vorbele oamenilor din sat, care l-au îndrăgit atît de mult pe acest fruntaș al comunei, care citește mult și le dă întotdeauna sfaturi de nădejde.

Întocmai cum îl descriu țăranii muncitori este utemistul Ilarie Țîrcă. El n-a uitat de îndatoririle lui de utemist, nici de îndatoririle de îndrumător cultural și de fruntaș al comunei. El știe bine un lucru: să învețe, să le arate și altora cum să muncească mai bine și la timp și nici el să nu rămînă în urmă. El știe întotdeauna să împletească vorba cu fapta, să fie înaintea celorlalți. De aceea într-o adunare la cămin, după o conferință cu privire la aplicarea metodelor agrotehnice, a spus:

— Știu că porumbului îi place să ajungă în pămînt atunci cînd ogorul e plin de sevă... După aceea, degeaba te străduiești, că iese sfrijit. Anul acesta îmi voi semăna ogorul cu porumb în pătrat. Tare aș vrea să facă și alții experiența asta... Poate Iulian Marin, poate Ștefan Otgon... Cine?

Unii, mai îndărătnici, au spus atunci:

— De ce să punem culturile în pătrat? Le-am pus ani de-a rîndul așa cum am apucat din bătrîni...

Vasile Chiriță, a zvîcnit în scaun, apoi s-a repezit:

— Nu se poate să dea greș cartea, a spus el cu încredere celor care se îndoiau. Și eu vreau să fac experiența, să vedem...

Și alți țărani muncitori s-au mai angajat atunci să aplice această metodă de însămînțare a porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Și angajamentul lor a prins viață.

Pe tarlalele însămînțate în cuiburi așezate în pătrat ale lui Ilarie Țîrcă, Vasile Chiriță și ale celorlalți din Brătuia, porumbul s-a dezvoltat bine. A ajuns mare, de necrezut: cocean înalt de nu te puteai vedea călare din lan. Și plin de rod: mai bine de 3.000 kg. la hectar. Nu ca al lui Ion Otgon, mic și pricăjit, care n-a dat nici 1.200 kg.

Vecinii cu locurile și cei care au văzut lanurile fruntașilor s-au minunat mult. Așa porumb, da! Pînă la urmă a aflat tot satul.

Ilarie Țîrcă e tare mîndru de recolta sa, dar ar fi vrut ca toți țăranii muncitori din comună să aibă asemenea lanuri. Nu este de ajuns să fii numai tu exemplu, își zice el. S-a gîndit că la anul metoda semănatului în pătrat să fie aplicată de majoritatea celor din sat. De aceea, el și-a prevăzut în planul de muncă al căminului cultural, un punct special: „Organizarea unei vizite a țăranilor muncitori din sat la loturile însămînțate cu porumb în pătrat". Apoi, în adunare, la cămin, a anunțat oamenii despre aceasta.

★

Dis-de-dimineață, într-o duminică, nu mai puțin de 50 de țărani muncitori din Brătuia au ieșit la cîmp, să viziteze loturile însămînțate în pătrat. Vizitatorii s-au împărțit în două grupe. Una pentru lotul lui Ilarie Țîrcă, iar cealaltă, pentru cel al lui Vasile Chiriță.

În locul numit „la cot" s-a ivit un lan înalt de porumb, de toată frumusețea.

— Asta-i locul meu — a spus bucuros Ilarie Țîrcă.

Cei peste 20 de vizitatori au privit uimiți lanul.

— Muncă, ce-i drept, dar ai rezultate. Ai de unde culege. De asta poți să fii sigur. Cel puțin 3.000 kg. la hectar — a încuviințat I. Merfu.

— Cu așa porumb, nădăjduiesc să nu-mi fie rușine în sat, le-a răspuns cu bucurie Ilarie.

Apoi țăranii muncitori nu mai conteneau cu întrebările.

— Parcă-i o minune, nu alta — se mira I. Merfu. Doar un răzor desparte lanul ăsta de al vecinului. Cad aceleași ploi pe amîndouă pămînturile, și totuși, ce diferență...

★

Acum, directorul căminului cultural e și mai mîndru. Se simte dator să răspundă cît mai amănunțit oamenilor care s-au convins concret din exemplul său personal.

— Am făcut cum scrie la carte — explică el țăranilor. L-am însămînțat în cuiburi așezate în pătrat, apoi l-am îngrijit cum cere agrotehnica. Trei prașile i-am dat... Și ați văzut, a crescut înalt, viguros.

— Da, trei prașile nu-s una. Acum am văzut și eu bine, cu ochii mei, roadele agrotehnicei, spune cu regret Vasile Holdon. Să știți că la primăvară pun și eu porumbul în pătrat.

Așa s-au mai angajat să facă și I. Merfu, Ștefan Otgon, Vasile Cioclu și toți ceilalți vizitatori.

A fost destul ca oamenii să se convingă. Aproape toți țăranii muncitori din Brătuia sînt hotărîți ca la anul să pună culturile prășitoare în cuiburi așezate în pătrat. Prin experiența fruntașilor comunei — Ilarie Țîrcă și Vasile Chiriță — agrotehnica și-a spus încă o dată cuvîntul.

Corespondent
ION SBIRCIOG

Vizita conducătorilor sovietici în India

Pe valea fluviului Damodar
Mitingul din oraşul Djaipur
Sărbătoare în străvechiul Kaşmir

DJAIPUR 9 (Agerpres).— TASS transmite: N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au petrecut ziua de 7 decembrie pe valea fluviului Damodar (statele Bengalul de vest şi Bihar) — principală regiune de dezvoltare industrială din noua Indie. In care statul înfăptuieşte un complex proiect de construcţii energetice şi de irigaţie prin care urmăreşte să stimuleze dezvoltarea continuă a acestei regiuni industriale şi să ferească de inundaţii ogoarele şi localităţile de aici.

Intreaga populaţie a oraşelor şi satelor din valea Damodar a venit să întîmpine pe conducătorii sovietici şi persoanele care îi însoţesc atunci cînd au trecut cu maşina de la aerodromul Asansol la uzina de locomotive „Cittarandjan".

In timpul vizitării uzinei, tovarăşii N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost însoţiţi de ministrul principal al statului Bengalul de vest, B. C. Roy.

Continuîndu-şi drumul spre apus, oaspeţii sovietici au vizitat cea mai mare construcţie hidroenergetică din valea fluviului Damodar — barajul Mathon.

Din Mathon, N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin, însoţiţi de R. R. Diwakar, guvernatorul statului Bihar, şi-au continuat drumul spre apus, la Sindri — unul din noile centre industriale ale văii Damodar.

Oaspeţii au petrecut noaptea la Sindri. In dimineaţa zilei de 8 decembrie ei au făcut o scurtă vizită la uzina de îngrăşăminte artificiale. După vizitarea uzinei, N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin şi persoanele care îi însoţesc s-au înapoiat la Asansol, de unde au plecat pe calea aerului la Djaipur, capitala statului Rajasthan, India de nord-vest.

DJAIPUR 9 (Agerpres).— TASS transmite: Pentru cei 500.000 de locuitori ai Djaipurului, sosirea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în oraşul lor a fost o adevărată sărbătoare.

După ce au sosit în oraş, oaspeţii, la invitaţia ministrului principal al statului, au asistat la o partidă de polo pe cai la care a luat parte radjpramukhul Radjastanului. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au înmînat premii învingătorilor în această frumoasă competiţie tradiţională.

După aceea, oaspeţii sovietici au vizitat în automobile oraşul împodobit în cinstea lor, fiind salutaţi de întreaga lui populaţie care s-a adunat pe străzi.

In parcul Ramniva locuitorii Djaipurului au luat parte la un miting în cinstea oaspeţilor sovietici. In uriaşa piaţă a parcului s-au adunat peste 300.000 de locuitori din Djaipur şi din alte oraşe şi sate ale Radjastanului. De pe tribuna iluminată de becuri multicolore, împodobită cu ghirlande de flori, M. L. Sukhadia, ministrul principal al statului, a salutat pe oaspeţi.

Cuvîntarea de răspuns a fost rostită de N. A. Bulganin.

Cuvîntarea rostită de N. A. Bulganin

DJAIPUR 9 (Agerpres).— TASS transmite: Luînd cuvîntul la mitingul din Djaipur, N. A. Bulganin a spus între altele:

Ingăduiţi-mi să vă transmit un salut prietenesc din partea mea, a tovarăşului Nikita Sergheevici Hruşciov, a prietenilor care au sosit împreună cu noi şi a întregului popor sovietic de multe milioane. (Aplauze).

Vă mulţumim din toată inima, dragi prieteni, pentru salutul cald şi ospitalitatea dv. frăţească. (Aplauze).

Prietenia dintre poporul indian şi sovietic este o mare cucerire istorică. Ea s-a născut în lupta popoarelor iubitoare de pace împotriva războiului, în lupta pentru pace şi securitate. Prietenia dintre popoarele noastre are o însemnătate uriaşe pentru întărirea continuă a forţelor păcii. (Aplauze).

Relaţiile dintre ţările noastre se întemeiază pe cele cinci cunoscute principii ale coexistenţei paşnice. (Aplauze prelungite). Uniunea Sovietică respectă cu fermitate aceste principii. (Aplauze). Dorim ca prietenia şi colaborarea dintre India şi Uniunea Sovietică să crească şi să se întărească spre binele marilor noastre ţări, spre binele cauzei păcii. (Aplauze prelungite).

Dragi prieteni, îngăduiţi-mi să urez succes şi prosperitate minunatului oraş Djaipur, statului vostru şi întregului popor indian. (Aplauze prelungite).

Să crească şi să se întărească Republica India suverană şi independentă — marea prietenă a ţării noastre! (Aplauze furtunoase).

Trăiască prietenia dintre popoarele Indiei şi Uniunii Sovietice! (Aplauze furtunoase).

In Kaşmir

SRINAGAR 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 decembrie, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov împreună cu persoanele care îi însoţesc, au sosit cu avionul în Kaşmir venind din Djaipur. Kaşmirul se află în partea cea mai de nord a Indiei şi este situat în văile dintre munţii Himalaya şi Hindukuş mărginindu-se la nord cu versanţii sudici ai Pamirului. După zilele însorite şi căldura „iernii" de pe podişul Hindustanului, oaspeţii au întîlnit în valea Kaşmirului, după primele lanţuri de munţi o iarnă fără zăpadă, răcoroasă, ogoare fără verdeaţă şi copaci fără frunze.

Avionul cu care au sosit N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în Kaşmir a aterizat la ora 11 — ora locală — pe aerodromul din Srinagar — Capitala Kaşmirului. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, salutaţi cu căldură de cei care au venit să-i întîmpine, au trecut în revistă garda de onoare aliniată pe aeroport. Fanfara a intonat imnurile de stat ale U.R.S.S. şi Indiei.

După ce oaspeţilor le-au fost prezentate persoanele oficiale care au venit să-i întîmpine, sadarul-i-riisatul, Iuvaradj Karan Singh, i-a salutat pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în numele poporului din Kaşmir. A răspuns N. A. Bulganin, care a spus între altele:

Permiteţi-mi să vă exprim dvs. şi prin dvs. populaţiei din Kaşmir recunoştinţa noastră sinceră pentru primirea cordială şi caldă.

In timpul călătoriei noastre ne-am întîlnit cu reprezentanţii multor popoare, care populează India şi care se deosebesc prin limbă, tradiţii istorice şi cultură. Ele toate sînt însă animate de aceeaşi dorinţă de pace şi muncă paşnică. Putem să vă încredinţăm că în năzuinţa sa spre pace poporul indian are în popoarele Uniunii Sovietice prieteni credincioşi şi consecvenţi. (Aplauze).

Călătoria pe care am făcut-o prin India a fost pentru noi foarte utilă. Trebuie să spunem cu toată sinceritatea că imaginea pe care o aveam despre India era departe de a fi completă.

Datorită invitaţiei care ne-a fost făcută cu atîta amabilitate, am vizitat întreaga parte de sud şi partea centrală a Indiei. Dar nu ne-am fi putut forma o imagine completă asupra Indiei dacă nu am fi vizitat partea ei de nord. (Aplauze).

Iată de ce am primit cu multă satisfacţie invitaţia sadar-i-riisatului, Iuvaradj Karan Singh de a vizita Kaşmirul. (Aplauze.

Călătoria în Kaşmir prezintă interes pentru noi, reprezentanţii poporului sovietic, şi pentru că Kaşmirul este situat în apropiere de ţara noastră; şi în trecut am întreţinut întotdeauna largi legături comerciale cu Kaşmirul (Aplauze furtunoase).

Am vrea să folosim vizita noastră în Kaşmir pentru a cunoaşte viaţa şi felul de trai al poporului din Kaşmir, bogata lui cultură originală, realizările lui.

Incă odată, dragi prieteni, vă mulţumim pentru primirea călduroasă pe care ne-aţi făcut-o. (Aplauze furtunoase).

★

După convorbirea prietenească care a avut loc în pavilionul guvernamental special de pe aeroport între oaspeţi şi persoanele care au venit să-i întîmpine, oaspeţii au plecat cu maşinile spre oraş. Pe tot parcursul de ambele părţi ale şoselei s-au strîns ţărani din satele învecinate, pentru a-i saluta pe oaspeţi.

N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin, însoţiţi de sadar-i-riisat şi primul ministru al Kaşmirului au răspuns cu căldură din maşina deschisă aclamaţiilor poporului.

Pe cheiul de pe rîul Jhelum oaspeţii au luat loc în bărci cu vîslaşi şi tradiţionala procesiune cu bărci a traversat oraşul Srinagar. Zeci de mii de locuitori ai Srinagarului au salutat pe oaspeţi cu puternice strigăte de bucurie, de pe cheiuri, balcoane, acoperişuri şi de la ferestrele caselor.

După dejunul oferit la palatul guvernamental din Srinagar oaspeţii au plecat cu automobilele spre reşedinţa ce le-a fost rezervată. Pe străzile Srinagarului meseriaşi, elevi, studenţi, muncitori de la filaturile de mătase şi întreprinderile textile — au salutat încă odată cu căldură pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

Seara, oaspeţii au admirat de la reşedinţa lor jocurile de artificii şi lumini organizate în cinstea sosirii lor în Kaşmir.

Invăţămîntul tehnic superior ia o mare dezvoltare în Republica Populară Chineză. In fiecare an, pe porţile institutelor ies tot mai mulţi specialişti cu o înaltă calificare. In fotografie îi puteţi vedea pe studenţii „Institutului de tehnologie a fierului şi oţelului" din Pekin, în ora de laborator. Acest institut e primul de acest fel în R.P. Chineză.

Agenţiile de presă comunică din:

PEKIN — La 9 decembrie Mao Ţze-dun preşedintele R. P. Chineze a primit pe Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane şi pe membrii delegaţiei R. D. Germane care vizitează R. P. Chineză.

BUDAPESTA. — La 7 decembrie, Istvan Dobi, preşedintele Prezidiului Republicii Populare Ungare, a primit pe Ion Popescu, ambasadorul Republicii Populare Romîne în R. P. Ungară, care i-a remis scrisorile de acreditare.

NEW YORK. — După cum anunţă Agenţia Associated Press, secretarul de stat al S. U. A., Dulles, l-a primit pe Karl Gruber, ambasadorul Austriei în S.U.A. şi i-a înmînat o notă de răspuns, în care se spune că guvernul S.U.A., luînd cunoştinţă de legea constituţională, care prevede neutralitatea permanentă a Austriei, recunoaşte neutralitatea permanentă a acestei ţări.

ANKARA — Agenţia France Presse anunţă că la 9 decembrie a fost constituit — după o criză ministerială care a durat zece zile — noul guvern turc. Posturile principale în actualul guvern sînt deţinute de miniştrii care au participat şi în vechiul cabinet demisionat în urma ascuţirii crizei economice şi politice din Turcia. Prim ministru al noului guvern este tot Adnan Menderes, care ocupă şi postul de ministru al apărării.

S.U.A. reînarmează febril Germania occidentală

BONN 9 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenţiei Associated Press, în cercurile oficiale din Bonn s-a anunţat la 7 decembrie că la începutul lunii ianuarie Statele Unite vor începe să livreze armament american pentru noua armată vest-germană.

Corespondentul subliniază că aceasta constituie începutul aplicării vastului program american de livrări de armament către Republica Federală. In cadrul acestui program S.U.A. vor livra Germaniei occidentale tunuri, muniţii şi alt armament greu. Valoarea armamentului american se va ridica la aproximativ 700.000.000 dolari.

Ziarele anunţă de asemenea că Ministerul Apărării de la Bonn a elaborat noi planuri referitoare la viitoarea armată vest-germană, prin care se încearcă să se depăşească simţitor limitele fixate în cadrul acordurilor de la Paris. După cum subliniază agenţia Associated Press, guvernul francez a făcut un demers pe lîngă N.A.T.O. protestînd împotriva acestei încălcări a acordurilor de la Paris.

Intensificarea activităţii de remilitarizare a Germaniei occidentale a provocat îngrijorări în cercurile opiniei publice şi politice din Franta.

Ziarul „Combat" consideră că protestul Franţei adresat conducerii N.A.T.O. nu va avea nici o urmare practică.

Un discurs agresiv al lui Dulles

WASHINGTON 9 (Agerpres). — La 8 decembrie secretarul de stat al S. U. A. Dulles, a rostit la Chicago, în faţa Asociaţiei industriaşilor din statul Illinois un discurs de politică externă.

Discursul lui Dulles a abundat în atacuri la adresa politicii externe a Uniunii Sovietice pe care el a încercat să o prezinte ca agresivă. Ţinînd probabil seama de faptul că acţiunile sovietice în domeniul politicii externe îndreptate spre slăbirea încordării internaţionale nu pot fi în nici un caz citate ca exemplu în această privinţă, Dulles a recurs la afirmaţia că Uniunea Sovietică şi-ar fi „modificat tactica" fără a-şi schimba scopurile „agresive". Se pare a spus el — că am intrat „într-o nouă fază de luptă" împotriva „comunismului internaţional".

Discursul lui Dulles nu lasă nici o îndoială că el a trebuit să recurgă la afirmaţii despre pretinsa „agresivitate" a Uniunii Sovietice pentru a justifica politica de închegare a blocurilor militare şi de cursă a înarmărilor.

Dulles a prezentat politica „de pe poziţii de forţă" care s-a discreditat ca „două orientări interdependente de asigurare a securităţii politice". „Prima orientare — a spus el — constă în aceea că răspunsul la agresiunea armată va fi o acţiune colectivă". In această ordine de idei, secretarul de stat al S.U.A. a elogiat blocurile militare agresive de felul Uniunii nord-atlantice şi a blocului militar al Asiei de sud-est, create de Statele Unite, prezentîndu-le drept o manifestare a „dreptului la autoapărare colectivă".

Cea de a doua orientare — a declarat Dulles — constă în a fi pregătiţi să completăm acest avertisment politic printr-o forţă de stăvilire. In legătură cu aceasta Dulles a pledat pentru cursa înarmărilor „în vederea unei contralovituri".

Secretarul de stat al S.U.A. s-a referit la problema germană, repetînd cunoscutele afirmaţii că S.U.A. şi celelalte puteri occidentale caută să obţină unificarea Germaniei, deşi, după cum se ştie, întreaga lor politică împiedică crearea unei Germanii unite, democrate şi iubitoare de pace.

In discursul lui Dulles şi-a găsit expresie neliniştea încercată de unele cercuri din S.U.A. faţă de întărirea legăturilor economice, culturale, ştiinţifice, şi tehnice, între Uniunea Sovietică şi o serie de ţări din Asia.

Dulles a calificat cu enervare drept „uneltiri" sovietice întărirea acestor relaţii de prietenie care contribuie la slăbirea încordării internaţionale. Recunoscînd sub o formă indirectă înfrîngerea politicii S.U.A. faţă de ţările slab dezvoltate, Dulles a chemat asistenţa să reînvie „spiritul de abnegaţie al trecutului nostru". „O simplă săzisare va fi insuficientă — a declarat el. Nici banii publici nu pot rezolva problema". Dulles nu a indicat motivele înfrîngerii politicii americane faţă de ţările slab dezvoltate, nu a spus că ajutorul american este condiţionat de satisfacerea unor pretenţii cu caracter militar şi politic care reprezintă un amestec în treburile interne ale acestor ţări.

Critici aspre la adresa politicii coloniale a Statelor Unite

NEW YORK. 9 (Agerpres). — Presa americană dă alarma în legătură cu indignarea stîrnită în India de poziţia Statelor Unite, care în recentul comunicat Dulles-Cunha au sprijinit regimul colonial portughez în Goa.

„New York Times" publică o ştire a corespondentului său din Delhi, care declară **că milioane de indieni compară poziţia Uniunii Sovietice cu cea a Statelor Unite în problema teritoriului Goa şi Kaşmir şi această comparaţie nu este în avantajul S.U.A.**

Corespondentul relatează că ambasadorul american la Delhi, Cooper, discută de două zile la Ministerul Afacerilor Externe al Indiei indignarea stîrnită în India în legătură cu Goa şi că India a întocmit un protest scris, care va fi remis Washingtonului dacă acesta nu va da Indiei „o explicaţie" satisfăcătoare.

Corespondentul lui „New York Times" scrie că personalităţi oficiale americane speră precum se vede că Cooper va putea „împiedica" exprimarea unui protest oficial, însă este un fapt important că, **în ceea ce priveşte Goa orice ar spune diplomaţii, India consideră Moscova ca o aliată, iar Statele Unite ca luînd partea Portugaliei".**

Corespondentul subliniază că comunicatul Dulles-Cunha a fost publicat doar la cîteva zile după ce N. S. Hruşciov şi N. A. Bulganin au fost salutaţi în India de întregul popor pentru că au condamnat dominaţia portugheză în Goa.

DELHI 9 (Agerpres).— Biroul Indian de Informaţii a transmis o revistă a ecourilor presei indiene la declaraţia lui Dulles-Cunha, precum şi declaraţia ulterioară a lui Dulles în problema teritoriului Goa.

Referindu-se la afirmaţiile lui Dulles că Goa este considerată „provincie portugheză" ziarul „Hindustan Times" scrie:

„Faptul că secretarul de stat al S.U.A., Dulles, s-a pronunţat făţiş ca apărător al colonialismului portughez şi a propus sprijin american Portugaliei în problema teritoriului Goa, produce o impresie zguduitoare".

„In ceea ce priveşte problema teritoriului Goa, scrie mai departe ziarul, Hruşciov nu a spus decît că Goa este un teritoriu care aparţine de drept Indiei. El a condamnat continuarea dominaţiei colonialiste în unele părţi ale Asiei şi Africii şi şi-a exprimat convingerea că Goa va fi în curînd eliberată.

Ziarul „Basumati" care apare la Calcutta, subliniază că popoarele Indiei şi Asiei sînt extrem de satisfăcute de declaraţiile lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, care condamnă politica dusă de statele imperialiste în Extremul Orient, deoarece „declaraţiile conducătorilor sovietici oglindesc limpede interesele popoarelor asiatice". „Tuturor le este clar, scrie ziarul, că S.U.A. sprijină imperialismul.

O. N. U. trebuie să condamne moral-politic arma nucleară

NEW YORK 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 decembrie Comitetul Politic Special a continuat discuţia generală cu privire la dezarmare şi la măsurile de slăbire continuă a încordării internaţionale.

Delegatul Iugoslaviei, **Mates**, a atras atenţia asupra faptului că în cursul discuţiei nu a fost respinsă cu desăvîrşire nici o propunere cu privire la dezarmare. Acest lucru, a spus el, dovedeşte posibilitatea unei combinări a acestor propuneri, care să împace diferitele puncte de vedere.

Recunoscînd existenţa unor dificultăţi tehnice în înfăptuirea controlului asupra distrugerii stocurilor de arme atomice, delegatul Iugoslaviei a declarat că aceste dificultăţi nu constituie o justificare pentru renunţarea la dezarmare. Dificultăţile tehnice, a spus el, pot deveni un obstacol de netrecut în calea dezarmării numai atunci cînd lipseşte un minim de încredere între state.

Referindu-se la planul lui Eisenhower, Mates a subliniat că principala dificultate în ce priveşte acest plan constă nu în esenţa sa, ci în părerile diametral opuse asupra condiţiilor în care acest plan trebuie să fie realizat. După părerea delegaţiei iugoslave, punctele de vedere diferite exprimate în legătură cu această problemă pot fi apropiate.

A luat apoi cuvîntul şeful delegaţiei R.S.S. Ucrainene, **L. F. Palamarciuk.**

Reamintind că propunerile Uniunii Sovietice din 10 mai a.c. au apropiat într-o măsură considerabilă poziţiile statelor şi că acest fapt a fost recunoscut la timpul său de reprezentanţii statelor occidentale, el a menţionat că după 10 mai puterile occidentale, neliniştite de perspectiva realizării unui acord cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice, au început să bată în retragere. Ele au pus la îndoială însăşi posibilitatea obţinerii în prezent a unor rezultate pozitive în ceea ce priveşte reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice.

Reprezentantul R.S.S. Ucrainene a atras atenţia asupra faptului că proiectul de rezoluţie al Canadei, S.U.A., Angliei şi Franţei pune pe primul plan nu sarcina realizării unui acord cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice şi stabilirea unui control internaţional ci mai de grabă efectuarea unui schimb de informaţii militare. El a subliniat că aplicarea propunerii cu privire la schimbul de informaţii militare nu ar contribui în condiţiile actuale la asigurarea securităţii statelor, deoarece informaţia obţinută în felul acesta ar putea fi folosită pentru un atac prin surprindere, pentru agresiune. Nu putem scăpa din vedere faptul, a declarat reprezentantul R.S.S. Ucrainene, că această măsură ar fi aplicată în condiţiile cursei înarmărilor care continuă, în condiţiile existenţei de grupări militare şi a unei reţele de baze militare care ameninţă securitatea statelor în apropierea cărora sînt situate.

Organizaţia Naţiunilor Unite, a declarat el în continuare, nu trebuie să se condamne la inactivitate numai pentru că există dificultăţi în calea realizării unei înţelegeri generale cu privire la reducerea armamentelor. Pentru a micşora primejdia războiului atomic şi pentru a risipi neliniştea popoarelor în legătură cu soarta păcii, O.N.U. trebuie să folosească toate mijloacele, inclusiv condamnarea moral-politică a armei nucleare.

Delegatul Egiptului **Ramadam**, a declarat că deşi la Geneva au existat puncte de vedere diferite în problema dezarmării, el are convingerea că marile puteri înţeleg importanţa rezolvării acestei probleme care este legată de primejdia unui război atomic distrugător. Ţările mici, a spus el, sprijină eforturile marilor puteri în această problemă, fapt dovedit de hotărîrile conferinţei de la Bandung. Ramadan şi-a exprimat convingerea că se va putea realiza un acord.

IN ŢARA...

● Duminică, pe stadionul Republicii, cu începere de la ora 14 va avea loc a doua semifinală a popularei competiţii de fotbal „Cupa R.P.R.". Pentru desemnarea echipei care va întîlni în finală duminica viitoare la Bucureşti pe Progresul Oradea, se întîlnesc două din cele mai cunoscute echipe bucureştene: C.C.A. şi Locomotiva Griviţa Roşie recent promovată în prima divizie a ţării. Lupta pentru victorie se anunţă pasionantă mai ales că echipa feroviară se află în formă şi a obţinut rezultate bune în turneul întreprins recent în R.P. Albania.

Pentru jocul de duminică echipa Locomotiva va alinia următoarea formaţie: Dungu, Garbelloti, Vărzan II, Kerestes, Ferenczi, Macri, Călin, Roman, Olaru, Zeană, Filote. Echipa C.C.A. îşi va alcătui formaţia în cursul zilei de astăzi.

Dat fiind importanţa acestui meci, posturile noastre de radio vor transmite în jurul orei 15 desfăşurarea reprizei a II-a pe programul II.

● Ultima etapă a campionatului republican de box pe echipe programează astăzi şi mîine în Capitală două întîlniri interesante în care vor evolua cei mai valoroşi pugilişti din ţară.

In sala sporturilor de la Giuleşti astă-seară de la ora 19,30 va avea loc întîlnirea dintre echipele Locomotiva—Ştiinţa şi Progresul—Flamura Roşie. Derbiul campionatului care va desemna echipa învingătoare a competiţiei, întîlnirea dintre echipele C.C.A. şi Dinamo se va desfăşura duminică cu începere de la ora 19,30 în sala Dinamo.

● A mai rămas o singură rundă de disputat în finala celui de al 8-lea campionat de şah al R.P.R., dar cîştigătorul titlului de onoare nu este nici acum cunoscut. După o lună de luptă încordată ce a pasionat pe amatorii de şah din întreaga ţară, şase participanţi şi anume Halic, Bălănel, Ciocîltea, Günsberger, M. Rădulescu şi I. Szabo au totalizat fiecare cîte 10½ puncte şi au aproape şanse egale de a deveni campioni

In ultima rundă care va avea loc astăzi cu începere de la ora 17 se vor disputa următoarele partide decisive: Reicher—Ciocîltea, Rusenescu—Bălănel, Rădulescu—Halic, Günsberger—Seimeanu şi Szabo-Voiculescu.

...ŞI PESTE HOTARE

STOCKHOLM. — Joi seara s-a desfăşurat în localitatea Upsala întîlnirea internaţională de tenis de masă dintre echipele R.P.R. şi Suediei. Reprezentanţii R.P.R. au obţinut victorie categorică cu scorul de 6-1. Excelent s-a comportat tînărul jucător romîn Matei Gantner care a reuşit să-l învingă cu 2-0 pe campionul suedez Fliesberg, finalist al campionatului mondial în anul 1954.

● **VARŞOVIA.** — Echipa selecţionată de box Westfalia din R. F. Germană care se află în turneu în R. P. Polonă, a întîlnit echipa selecţionată a oraşului Lodz. După o serie de meciuri spectaculoase pugiliştii din oraşul Lodz au repurtat victoria cu scorul de 12-8.

● **MOSCOVA.** — La 8 decembrie a început în sala Clubului sportiv central al Ministerului Apărării al U.R.S.S. din Moscova un turneu internaţional de volei la care participă echipa reprezentativă a R.P.R., selecţionata asociaţiei Ştiinţa din R. P. Polonă şi echipele U.R.S.S. 1 şi U.R.S.S. 2.

In jocul disputat cu reprezentativa R.P.R. echipa Uniunii Sovietice a terminat învingătoare cu scorul de 3-2. Spectatorii au apreciat înalta măiestrie a jucătorilor romîni Roman, Mihăilescu, Nicolau şi Rusescu.

In deschidere la acest meci s-a disputat întîlnirea dintre echipa reprezentativă a asociaţiei Ştiinţa din R. P. Polonă şi echipa U.R.S.S. 2. Voleibaliştii polonezi au obţinut victoria cu 3-1, (7-15, 15-9, 15-13, 15-13).

Turneul continuă cu jocurile: R.P.R.—Ştiinţa (R. P. Polonă) şi U.R.S.S. 1 — U.R.S.S. 2.

● **PRAGA.** — Joi a luat sfîrşit la bazinul acoperit din Praga concursul internaţional de nataţie la care au luat parte înotători de frunte din Franţa, Olanda, R.P.R. şi R. Cehoslovacă.

Inotătorii romîni, care au participat numai la întrecerile din cea de a doua zi a concursului au avut o comportare excelentă, reuşind să cucerească două victorii remarcabile.

In proba de 200 m. bras, reprezentantul nostru Felix Heitz s-a clasat pe primul loc cu timpul de 2'39"7/10. Locul doi a revenit lui Skovajsa (R. Cehoslovacă) care cu rezultatul de 2'40"8/10 a stabilit un nou record cehoslovac, iar pe locul trei s-a clasat Mihai Mitrofan (R.P.R.). O frumoasă victorie internaţională a obţinut Alexandru Popescu în proba de 200 m. fluture. El a terminat primul, înregistrînd timpul de 2'33"9/10, fiind urmat de Samuhel (R. Cehoslovacă) cu 2'37"2/10.

„ULTIMA ORĂ" la teatrul Eliseo

Paolo Pescetti
Corespondentul „Scînteii tineretului" la Roma

După Teatrul de Operă de la Pekin şi în aşteptarea vizitei ansamblului de dansuri populare sovietice, publicul din Roma a avut acum cîtva timp prilejul să aplaude comedia „Ultima oră" a unuia din cei mai reprezentativi dramaturgi romîni — Mihail Sebastian. „Spiritul Genevei" îşi face apariţia şi în lumea teatrului şi astfel încep să rămînă departe zilele cînd maccarthiştii autohtoni puteau să obţină interzicerea capodoperei lui Bertold Brecht „Mère courage" numai pentru că autorul trăieşte şi munceşte în Republica Democrată Germană.

Teatrul romînesc nu este prea cunoscut în Italia, nici chiar prin cel mai bun din dramaturgii săi clasici, Ion Luca Caragiale; piesa lui Sebastian, care a fost acum pusă în scenă la Teatrul Eliseo din Roma, este prima apariţie pe scenele italiene, în perioada de după război, a dramaturgiei moderne romîneşti.

Prezentat de compania Teatrului Modern, spectacolul a fost primit cu căldură de public şi de critici. Spectatorul italian apreciază îndeosebi piesa lui Sebastian pentrucă ea îi oferă o evocare vie, caustică, a faptelor şi personajelor tipice societăţii de ieri din Romînia marilor capitalişti şi moşieri, prilejuind astăzi, pe scenele italiene, o elocventă comparaţie cu situaţia din Italia. Demascarea ascuţită, pătrunzătoare a unei lumi corupte, dominată de puterea banului, constituie axul în jurul căruia se dezvoltă satira spirituală şi eficace a piesei lui Sebastian.

Bine jucată de compania Teatrului Modern, comedia „Ultima oră" a amintit publicului evenimente destul de recente din lumea politică şi industrială italiană, mai ales răsunătorul scandal, petrecut în umbra fostului ministru Scelba—cazul „Montesi", încheiat cu trimiterea în judecată pentru asasinat a fiului fostului ministru de externe Piccioni, a fostului chestor al Romei, Polito, şi a asociatului fostului secretar adjunct al partidului democrat-creştin, Spataro. Figura financiarului Bucşan şi uneltirile sale pentru a cumpăra tăcerea presei au reamintit izbitor toate manevrele desfăşurate luni de zile de importante personalităţi — miniştri, cardinali şi oameni politici italieni — care se temeau că adevărul în cazul „Montesi" va descoperi marelui public „morala" claselor conducătoare. Ca şi în „Ultima oră" Italia a cunoscut în ultimele luni istoria unui aventurier de mare anvergură, legat cu fir dublu de cercurile ministeriale, prieten chiar al preşedintelui consiliului de miniştri de atunci, Scelba. A ajuns atît de influent, încît, deşi cu puţini ani înainte fusese spion al poliţiei fasciste, avea acum acces liber la birourile ministerelor şi ale chesturii, reuşind chiar să-l determine pe şeful chesturii din Roma, inspector general de poliţie, să ascundă justiţiei existenţa unui delict în care era implicat acest Bucşan italian şi prietenii săi.

„Ultima oră" a fost de aceea salutată ca o piesă a cărei acţiune e bogată în sensuri actuale, biciuind structura vicioasă, descompusă a societăţii capitaliste, care — deşi definitiv doborîtă în patria lui Mihail Sebastian — domină încă în Italia cu josniciile sale, scandalurile sale, corupţia sa.

Totodată, „Ultima oră" a fost salutată pentru semnificaţia pe care o are prezentarea acestei comedii înaintea publicului italian: posibilitatea unei prime întîlniri cu dramaturgia romînească realistă, legată de popor, parte integrantă din acea cultură naţională a R.P.R. care, prin intermediul creaţiei lui M. Sadoveanu, a început deja să fie cunoscută şi admirată în Italia.

In fotografie, o scenă din spectacolul cu piesa „Ultima oră" prezentat la Teatrul Eliseo de compania Teatrului Modern din Roma; Laura Rocca în rolul Magdei Minu şi Marco Siletti în rolul profesorului Andronic.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Gh. Doja: Anna Zaccheo; **Magheru:** La revedere, d-le Grock; **Republica, I. C. Frimu, Mioriţa, Filimon Sîrbu:** Giuseppe Verdi; **Infrăţirea între popoare, Elena Pavel:** Fata mexicană; **Maxim Gorki:** Actualitatea în imagini; **N. Grigorescu:** La noi la Todireşti; Ne-am întîlnit pe malurile Vistulei; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini; Secretul frumuseţii; Pictorul Aivazovski; Sportul sovietic nr. 7 — 1955; Iepuraşul curajos; **Lumina, M. Eminescu:** Căţeluşul buclucaş; **Central:** Pentru 14 vieţi; **Victoria:** Liliomfi; **Tineretului:** Fridolin; **Al. Popov. 1 Mai:** Muzică şi dragoste; **8 Martie:** Nunta; **Vasile Roaită:** Este vinovat Ed Martin? **Cultural:** Mănăstirea din Parma; **Unirea:** Moştenirea însîngerată; **C. David, 23 August:** Zvăpăiata; **Flacăra:** Nesterka cel isteţ; **T. Vladimirescu:** Bancnota de 1.000.000 lire sterline. **Arta:** Maclovia; **Munca:** Brutarul din Valorgue; **Carpaţi:** Căderea emiratului; **Moşilor:** Intr-o primăvară la Budapesta; **Donca Simo, Griviţa;** Spre ţărmuri noi; **Popular, Volga:** Soldatul Ivan Brovkin; **8 Mai:** Dragostea unei femei; **Libertăţii:** Indonezia.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52